

**TURUN
YLIOPISTO**

Neulomisen iloa ja yhteisöllisyyttä

Etnografinen katsaus neulepodcastien tekemiseen ja harrastajien motivoitumiseen

Käsityön aineenopettajan tutkinto-ohjelman

pro gradu -tutkielma

Laatija:

Henna Lapinlampi

15.6.2023

Rauma

Turun yliopiston laatu järjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu
Turnitin OriginalityCheck -järjestelmällä.

Oppiaine: Käsityökasvatus

Tekijä: Henna Lapinlampi

Otsikko: Neulomisen iloa ja yhteisöllisyyttä – Etnografinen katsaus neulepodcastien tekemiseen ja harrastajien motivoitumiseen

Ohjaaja: KT Marja-Leena Rönkkö

Sivumäärä: 51 sivua + 8 liitesivua

Päivämäärä: 15.6.2023

Tämän tutkimuksen tavoitteena on esitellä tyypilliseen suomalaiseen neulepodcastiin ja sen tuottamiseen liittyviä piirteitä sekä kartoittaa neulepodcasteja tekevien harrastajien motivaation kohteita. Tämä laadullinen tutkimus hyödyntää etnografista lähestymistapaa etenkin ensiksi mainitun tutkimustavoitteen osalta. Tutkimusaineisto muodostuu perinteisestä kyselyaineistosta sekä piilohavainnoinnin tuottamasta tiedosta. Piilohavainnointi on osallistuvan havainnoinnin harvoin käytetty muoto, jossa tutkija osallistuu tutkittavien elämään yhtenä heistä. Kysely puolestaan on tyypillinen laadullisen tutkimuksen aineistonkeruumenetelmä, jolla on mahdollista saada tietoa tutkittavasta aiheesta yksilön näkökulmasta. Kyselyllä kerätty aineisto sisälsi 19 vastausta, joista saatua tietoa on rikastettu piilohavainnoinnin mukanaan tuomilla havainnoilla, tiedolla ja osaamisella neulepodcastharrastuksesta. Kyselyaineiston analysoinnissa käytettiin laadullista sisällönanalyysiä, jonka avulla pyrittiin löytämään yhteneväisyyksiä ja eroja harrastajien neulepodcastien tekotavoissa. Motivaation kohteiden luokitteluun käytettiin Forbesin motivaatiomallia, jonka mukaan yksilön motivaation kohteet jakautuvat kolmen muutoksen kohteen ja kolmen muutoksen tason kesken, muodostaen 3 x 3 ruudun matriisin. Tämä matriisi kuvaa systemaattisesti yhdeksää inhimillistä motivaation kohdetta, joista jokainen oli löydettävissä myös neulepodcastaajien motivaation lähteinä.

Tämän tutkimuksen perusteella suomalaiset neulepodcastit omaavat tietynlaista struktuuria, ollen kuitenkin rento harrastus, jota voi toteuttaa juuri kuten harrastaja itse haluaa. Tyypillisin neulepodcast julkaisee uuden jakson kerran kuukaudessa. Julkaisutahtiin vaikuttavat paljon harrastukseen käytettävissä oleva aika sekä neuletoiden valmistuminen tai edistyminen. Neulepodcastin tekemiseen sisältyy paljon yksityiskohtia alkaen itse kuvaamiseen valmistautumisesta ja päättyen jakson julkaisuun YouTubessa. Neulepodcastit liittyvät tyypillisesti neuleisiin, ja niissä esitelläänkin valmiita ja keskeneräisiä neuleita, mutta myös suunnitelmia, ohjeita ja materiaaleja. Ei ole tavatonta, että videoilla käsitellään myös muita aiheita. Neulepodcastien sisällössä on nähtävissä tietynlainen kaava: video muodostuu erilaisista osioista, ja usein ensimmäiset kolme osiota videoissa ovat podcastaajan tervehdys, valmiit- ja keskeneräiset työt. Neulomiseen liittymättömät aiheet ovat tyypillisesti neulepodcastin lopussa. Neulepodcasteja tehdään pääasiassa yksin, mutta jokunen kaksin ja useamman neuleystävän kanssa tehtävä neulepodcast löytyy myös suomalaisten neulepodcastien joukosta.

Neulepodcastit voidaan nähdä hyvin motivoivana harrastuksena. Neulepodcasteja harrastavien neulojien motivaatiot neulepodcastin aloittamisen ja sen tekemisen jatkamisen takana ovat moninaiset ja liittyvät turvallisuuden tunteeseen, voimaantumiseen, kuulumisen tunteeseen, identiteettiin, omistautumiseen, hoivan tunteeseen, taitojen vahvistamiseen sekä erilaisten asioiden ja arvostuksen saavuttamiseen. Etenkin sosiaalinen ulottuvuus oli vahvasti läsnä harrastajien vastauksissa, ja neulepodcasteilla näyttäisikin olevan suuri sosiaalinen merkitys niitä katsoville ja niitä tekeville neuleharrastajille. Motivaatiopuutosta aiheuttivat tekemiseen liittyvät haasteet, ulkoa päin tuleva paine sekä harrastuksen toteutumattomat tavoitteet. Haasteina nähtiin yleisesti käytettävän ajan vähyys, harrastuksen muuttuminen rutiiniksi ja esimerkiksi neulomisinnon väheneminen. Ulkoa päin tuleva paine sisälsi katsojien korkean vaatimustason, asiattoman kommentoinnin ja vertailun muihin. Toteutumattomissa tavoitteissa puolestaan sosiaalinen ulottuvuus näyttäytyy isona haasteena: harrastuksen jatkaminen ei tunnu mieleiseltä, jos kommentteja ei tule tai interaktiota neuleyhteisön kanssa ei muutoin synny.

Avainsanat: neulominen, neulepodcast, motivaatio

Sisällys

1	Johdanto	4
2	Internet ja teknologia osana neuleharrastusta	7
2.1	Neulominen sosiaalisena harrastuksena	7
2.2	Neulominen blogeissa ja vlogeissa	8
2.3	YouTube vloggaamisen alustana	9
3	Motivaatio muutosta tuottavana voimana	12
4	Tutkimuksen viitekehysmalli ja tutkimuskysymykset	16
5	Tutkimuksen toteutus	18
5.1	Etnografia lähestymistapana	18
5.2	Harrastuksesta tutkimuksen kohteeksi	20
5.3	Tutkimusaineisto	21
5.4	Sisällönanalyysi	22
5.5	Eettiset kysymykset	25
6	Tulokset	27
6.1	Neulepodcastin tekemisen monet tavat	27
6.1.1	Aikaa kuvaamiselle	27
6.1.2	Kuvaamiseen valmistautuminen	28
6.1.3	Neulepodcastien sisältö	30
6.1.4	Editointi ja julkaisu	32
6.2	Motivaatiot neulepodcastien takana	34
6.2.1	Odotukset	34
6.2.2	Kokemukset	35
6.2.3	Saavutukset	37
6.2.4	Kun harrastus ei enää motivoi	40
7	Johtopäätökset	43
8	Pohdinta	46
	Lähteet	49
	Liitteet	52
	Liite 1. Tietosuojailmoitus	52
	Liite 2. Kysely	55

1 Johdanto

Tämä tutkimus tarkastelee suomalaisia neulepodcasteja. Neulepodcast-käsite on lähtöisin Amerikasta, missä ”*knitting podcast*” on terminä ollut käytössä jo pitkään ennen Suomeen rantautumistaan. Ensimmäiset englanninkieliset neulepodcastit julkaistiin vuoden 2005 lopulla. Ne julkaistiin äänitallenteina, jotka kuuntelija pystyi lataamaan omalle koneelleen tai kannettavalle laitteelleen kuunneltaviksi. (Bell 2006.) Videomuotoisia neulepodcasteja on ollut katsottavissa YouTubessa vuodesta 2010 lähtien. Ensimmäinen suomalainen neulepodcastjakso julkaistiin YouTubessa syksyllä 2015 ja se oli esikuviansa mukaisesti englanninkielinen. Tämä mahdollisti jo olemassa olevan katsojakunnan tavoittamisen videoiden avulla. Ensimmäinen suomenkielinen neulepodcast-jakso puolestaan on julkaistu tammikuussa 2016. (Wallius 2022, suullinen tiedonanto.) Nämä ensimmäiset neulepodcastit saivat muutkin suomalaiset neulojat innostumaan omien videoiden tekemisestä ja vuoden 2016 aikana aloitettiin useita suomenkielisiä neulepodcasteja. Nykyhetkeen mennessä suomalaisia neulepodcasteja tekevien harrastajien, eli neulepodcastaajien, määrä on jatkanut kasvamistaan.

Päädyin tutkimaan neulepodcasteja oman harrastustaustani vuoksi. Oma harrastuneisuuteni näkyy etnografisena lähestymistapana aiheeseen. Vuosina 2008–2016 kirjoitin käsityöblogia. Luin muiden blogeja oman kirjoittamiseni ohessa, ja sitä kautta löysin ensimmäisen suomenkielisen neulepodcastin hyvin pian sen aloittamisen jälkeen. Ensimmäisen suomenkielisen neulepodcastin aloittanut harrastaja oli varsin tunnettu käsityöbloggaaja, mikä osaltaan edesauttoi neulepodcastien leviämistä blogeja lukevien käsityöläisten tietouteen. Keväällä 2016 aloitti muutama muukin neulepodcast, joiden kanavia aloin seurata mielenkiinnolla heti ensimmäisistä jaksoista lähtien. Ensimmäiset neulepodcastit muodostivat nopeasti vahvan yhteisön, jossa podcastaajat kommunikoivat aktiivisesti paitsi keskenään, myös katsojien kanssa. Yhteenkuuluvuuden tunne oli ruudun takanakin käsin kosketeltava, ja neulepodcastien katsomiseen oli helppoa jäädä koukuun.

Neulepodcasteja katsellessani näin, kuinka harrastus toi tullessaan ystävyys- ja kaverisuhteita, monenlaista yhdessä tekemistä ja yksilöllistä kehittymistä neuletaitojen saralla. Neulepodcastaajat erottuivat joukosta yksilöinä, omine taitoineen ja tekemisineen. Saamansa huomion ja kannustuksen myötä he usein innostuivat kokeilemaan itselleen täysin uusia tekniikoita ja materiaaleja, mikä innosti myös katsojia kokeilemaan uutta. Harrastus innosti neulojia ruudun molemmin puolin ylittämään itsensä, oppimaan uutta ja osallistumaan. Katsojan näkökulmasta neulepodcastaajat tuntuivat kauan kadoksissa olleilta ystäviltä, jotka jakoivat yhteisen intohimon käsillä tekemiseen.

Aika nopeasti tiesin, että haluan kokeilla neulepodcastien tekemistä ja samalla päästä tiiviimmäksi osaksi neulepodcast-yhteisöä. Julkaisin ensimmäisen jaksoni heinäkuussa 2016. Tein omia neulepodcasteja ja katselin kaikkien muiden tekemiä jaksoja hyvin intensiivisesti vuoden 2019 loppuun saakka. Neulepodcast-harrastus veikin käytännössä kaiken vapaa-aikani kaiken videoiden katselun, neulomisen, omien videoiden kuvaamisen, editoinnin ja kommentteihin vastaamisen vuoksi. Alkuvuodesta 2020 aloin tietoisesti hiljentää jaksojen julkaisutahtia ja samalla hellittää hieman myös neulomisen suhteen. Vuosina 2020 ja 2021 julkaisin enää yhden jakson kuukaudessa. Näiden kahden vuoden aikana tulin myös tulokseen, että neulepodcast-harrastus ei enää motivoi minua samalla tavalla kuin ennen. Koin, että harrastukseni on saavuttanut sellaisen pisteen, että olen saanut siitä kaiken haluamani ja antanut sille kaiken, mitä minulla on annettavana. Niinpä lakkasin tekemästä videoita, ja aika pian myös muiden neulepodcastien katseleminen vähentyi huomattavasti.

Tämän tutkielman tullessa ajankohtaiseksi tiesin heti, että haluan tutkia neulepodcasteja ja samalla jakaa harrastuksen myötä omaamaani tietoa. Minulla oli monia ideoita, mitä harrastuksesta tutkisin, mutta lopulta aiheeni kiteytyi neulepodcastien perusasioihin: mitä ne ovat, ja mikä niissä motivoi. Koin, että neulepodcastiin liittyvien yksityiskohtien määrittely olisi ensimmäinen asia, jota tutkimuksellani haluan hakea. Harrastus on varsin tuntematon, ja tutkimuksestani pitäisi tulla hyvin ilmi, millaisesta kokonaisuudesta on kyse. Toisena tärkeänä asiana näin harrastukseen liittyvän motivaation, sillä se on koko ajan todella vahvasti mukana harrastuksessa. Ensisijaisesti halusin tutkimuksellani tuoda esiin motivaation moninaisuuden, voiman ja merkityksellisyyden harrastamisessa. Toisaalta minulla oli myös henkilökohtainen syy tutkia motivaatioita: halusin löytää yhteyksiä omien motivaatioideni ja muiden neulepodcastaajien motivaatioiden välillä.

Käsityöblogit ovat käyttötavoiltaan ja käyttäjien motivaatioiden osalta lähimpänä neulepodcasteja. Yleisesti blogeja ja niiden kirjoittamiseen liittyviä motivaatioita on tutkittu aiemmin. Esimerkiksi Hsu & Lin (2008) totesivat tutkimuksessaan blogien toimivan sähköisinä päiväkirjoina, joiden kautta yksilöt jakavat ajatuksiaan ja kokemuksiaan. Tavoitteena on yleensä lisätä yleistä hyvinvointia lukijoiden keskuudessa, jakaa tietoutta ja auttaa muita, mikä motivoi harrastajia jatkamaan blogikirjoitustensa julkaisua. (Hsu & Lin 2008, 72.) Nykyisessä muodossaan neuleblogeja on ollut olemassa 2000-luvun alusta saakka. Niihin keskittynyt tutkimus on ollut kuitenkin yllättävän vähäistä, ja ne ovat keskittyneet yhteisö- ja medianäkökulmiin. (Vilhunen 2018, 20.) Vilhunen (2018) tutki väitöskirjassaan neulebloggaajien kokemuksia blogin ja käsitöiden yhdistämisessä, ja havaitsi niiden välillä tiiviin vaikutussuhteen. Kolme vuotta myöhemmin Vilhunen, Pöllänen ja Pitkäniemi (2021) tutkivat bloggaamisen merkitystä käsityöharrastuksessa.

Molemmista tutkimuksista neljäksi tärkeimmäksi motivaation kohteeksi bloggaamisen ja neuleharrastuksen yhdistämiseen nousivat sosiaalinen aktiivisuus, itseilmaisu ja käsitöiden esittely, yhteyden pitäminen ystäviin ja perheeseen sekä blogin käyttäminen ”muistikirjana”. (Vilhunen 2018, 48; Vilhunen ym. 2021, 53.)

Nykyaikana videoita tekeville harrastajille on tarjolla useita erilaisia alustoja videoiden julkaisuun. Rajasin tutkimukseni koskemaan itselleni juuri tässä harrastuksessa tutuimmaksi tullutta alustaa, YouTubea. YouTubea on julkaisualustana ja julkaisumotivaatioiden kohteena tutkittu runsaasti. Esimerkiksi Yang, Hsu ja Tan (2010, 141) tutkivat, millaiset asiat motivoivat yksilöitä jakamaan videoita nimenomaan YouTubessa. He totesivat julkaisualustan helppokäyttöisyyden ja yksilön sosiaalisten suhteiden vaikuttavan videoiden julkaisumotivaatioon (Yang, Hsu & Tan 2010, 149). Young ja Wiedenfelf (2022) puolestaan tutkivat videopelaajien motivaatioita yhdistää harrastuksensa YouTuben kaltaiseen julkaisualustaan. Videopeliharrastajat motivoituivat etenkin YouTuben sosiaalisesta ulottuvuudesta, sen mahdollistaessa esillä olemisen ja yhteisöön kuulumisen. Harrastamiselle on tyypillistä myös halu auttaa muita ja parantaa paitsi omaa, myös muiden mielialaa. (Young & Wiedenfelf 2022, 390.)

Neulepodcasteja ja neulevlogeja on tutkittu toistaiseksi vain vähän, eikä ollenkaan videoiden tekijöiden näkökulmasta. Gregg (2021) tutki neulevlogien vaikutusta niiden katsojien neulomis- ja videoiden katsomismotivaatioon. Tutkimuksessaan Gregg (2021) totesi neulemotivaatiolla ja videoiden katselulla olevan selkeä yhteys: YouTubessa tapahtuva sosiaalinen vuorovaikutus ja vloggaajan tarjoama inspiraatio motivoivat katsojia neulomaan enemmän. Useat tutkimukset ovat todenneet videoiden katselun olevan paitsi motivoivaa, jopa koukuttavaa (Balakrishnan & Griffiths 2017; Chiang & Hsiao 2015; Gauntlett 2018). Ihmisten motivoitumista on puolestaan tutkittu useissa yhteyksissä bloggaamisen ja vloggaamisen ulkopuolelta. Forbes (2011) on koostanut näiden tutkimusten motivaatioteorioihin perustuen motivaatiomallin, jota käytetään myös tässä tutkimuksessa motivaatioiden luokittelun apuna.

Yhdistelmänä neulomista, videoiden tekemistä ja motivaatiota ei ole tutkittu ollenkaan, minkä vuoksi halusin tarttua aiheeseen juuri tältä kannalta. Käsityöblogeihin liittyvä tutkimus on ollut hyvin vähäistä, ja käsityövlogeja ei ole tutkittu ollenkaan niiden tekijöiden näkökulmasta. Tämän tutkimuksen tavoitteena on selvittää tyypillisen neulepodcastin tekemiseen liittyviä yksityiskohtia ja sitä, mikä motivoi harrastajia jatkamaan harrastustaan.

2 Internet ja teknologia osana neuleharrastusta

2.1 Neulominen sosiaalisena harrastuksena

Neulominen eroaa monesta muusta käsityöharrastuksesta siinä, että työn alla olevaa käsityötä on helppoa kuljettaa mukana. Tämä mahdollistaa harrastamisen missä ja milloin vain. (Rosner & Ryokai 2009, 196.) Neulominen voidaan nähdä nykypäivänä sekä sosiaalisena että yksityisenä harrastuksena. Se mahdollistaa omiin ajatuksiin vaipumisen, ja toisaalta neulomisen ilon jakamisen muiden kanssa harrastajan näin halutessa. Yhteyden pitämisellä muihin käsityöläisiin on positiivinen vaikutus yksilön hyvinvointiin etenkin sosiaalisten suhteiden omaamisen osalta. Kokemus harrastukseen liittyvien yksityiskohtien jakamisesta muiden kanssa tuottaa yhteenkuuluvuuden tunteita. Tämän myötä kaveruus- ja ystävyys-suhteiden syntyminen on mahdollista, vaikka harrastajat tunsivat toisensa vain internetin välityksellä. (Mayne 2016, 17.) Neulomisharrastuksestaan innostuneet neulojat kokeilevat nykypäivänä runsaasti erilaisia internetin julkaisualustoja, työkaluja ja sovelluksia voidakseen jakaa tekemistään ja oppimiaan asioita muille esimerkiksi tekstinä, kuvina ja tutoriaaleina. Kun yhä useampi neuloja löytää muiden tekemää neulesisältöä, kommunikoi tekijöiden kanssa ja julkaisee omaa neulesisältöään, harrastus alkaa saada yhteisöllisiä muotoja. (Gajjala 2015, 30.)

Erilaiset neuletapaukset ja -tapaamiset ovat olleet jo pitkään suosittuja tapoja viettää aikaa muiden neulojien kanssa. Neulominen on siirtynyt viime vuosina yhä enemmän julkisille paikoille ja yhdessä toteutettavaksi ajanviettotavaksi, mikä näkyy esimerkiksi neulefestarien ja neuletapauksien runsaassa määrässä. Nykypäivänä kaikille halukkaille on erilaisia mahdollisuuksia osallistua lankojen ja neulomisen ympärille suunniteltuihin tapaamisiin. (Gajjala 2015, 26, 30; Orton-Johnson 2014, 305). Fyysisten tapahtumien lisäksi neulomisharrastukseen on voinut viime vuosina yhdistää myös kotoa käsin tapahtuvaa sosiaalista toimintaa (Rosner & Ryokai 2009, 196). On hyvin tavallista, että teknologisen kehityksen mukanaan tuomat virtuaaliset verkostot ja ympäristöt ovat yhä useammin erottamaton osa nykyajan neulomisharrastusta. Nykyaikainen teknologia mahdollistaa neulomisharrastuksen laajentumisen materiaalisesta tekemisestä kokonaisuudeksi, johon voi sisältyä esimerkiksi valokuvaamista ja bloggaamista (Orton-Johnson 2014, 319) tai informaation jakamista neuleen vastaanottajan kanssa neuleprojektin edetessä (Rosner & Ryokai 2009, 195).

Sen lisäksi, että neuleharrastuksesta itsestään tehdään julkaisuja sosiaaliseen mediaan, neulomiseen yhdistetään usein asioita kuten sosiaalisen median katselua tai pelaamista. Esimerkiksi Gajjala

(2015) kertoo tavanneensa useita 20–40-vuotiaita naisia, jotka ovat kertoneet olevansa innokkaita tietokonepelaajia ja neuvoja. Harrastajat kertoivat myös tekevänsä molempia yhtä aikaa ja perustaneensa esimerkiksi neulepiirejä online-pelien kautta tutuiksi tulleiden neuojien kanssa. (Gajjala 2015, 29.) Neulomisen yhteyteen sopivaa toimintaa ovat myös erilaisten käsityöfoorumien ja blogien lukeminen ja kirjoittaminen, podcastien kuunteleminen ja tekeminen sekä sisällön julkaiseminen erilaisilla julkaisualustoilla, kuten YouTubessa, Facebookissa tai Instagramissa. (Orton-Johnson 2014, 305–306.) Erilaisten julkaisualustojen ja sivustojen kautta neuojien on mahdollista jakaa tietoa omista projekteistaan, suunnitella live-tapaamisia yhdessä, syventää omia taitojaan muiden tekemien sisältöjen avulla ja olla luovia yhteisönsä jäseniä. (Rosner & Ryokai 2009, 196.)

2.2 Neulominen blogeissa ja vlogeissa

Perinteisesti podcast -käsitteellä on kaksi eri merkitystä. Podcast-lähetys on radio-ohjelman kaltainen, internetistä laitteelle verkkosyötteenä tilattava äänilähetys, kun taas podcast-tallenne on jaettava ääni- tai videotallenne (Eronen 2018). Nykyiset neulepodcastit ovat pääasiassa jälkimmäisen määritelmän mukaisia videotallenteita, joita harrastajat julkaisevat omilla YouTube -kanavillaan. Ennen neulepodcastien tuleamista neuojat kirjoittivat blogeja. Sanastokeskuksen (2010a) määritelmä blogille on ”Verkkosivusto, jonka aikajärjestyksessä olevat merkinnät ovat päiväkirjamaisia tai kirjoittajan näkemyksiä käsiteltävästä aiheesta.”. Blogit alkoivat liittyä osaksi käsitöiden tekemistä 2000-luvulla, ja varsinkin neuojat ottivat tämän mahdollisuuden jakaa harrastustaan muiden kanssa nopeasti omakseen. Blogikirjoituksissa yhdistyivät neuleprojektit ja henkilökohtainen elämä, ja jokaisella blogin kirjoittajalla oli omanlaisensa tyyli tehdä blogiaan. (Vilhunen 2018, 19, 50.) Neuleblogeja voisi pitää neulepodcastien esiäitinä. Vilhunen (2018, 44) mainitsee väitöskirjassaan bloggaamisen hiipumisen ajankohdan osuvan vuosien 2011–2016 välille, eli juuri siihen ajankohtaan, kun neulepodcastit alkoivat löytää tiensä myös suomalaisten neuojien tietokoneiden näytöille.

Aihetta sivuavat tutkimukset puhuvat *vloggaamisesta* ja *vlogeista*. Vlogi tarkoittaa videomuotoista blogia. Vloggaajaksi puolestaan kutsutaan henkilöä, joka kuvaa ja julkaisee esimerkiksi YouTubessa omalla kanavallaan videomateriaalia. Vlogi koostuu pääasiassa videosta, mutta se voi sisältää myös kuvia ja tekstiä. (Eronen 2013.) Frobenius (2014) kuvailee vlogeja tietokonevälitteiseksi viestintämuodoksi, jossa henkilö puhuu kameran edessä käyttäen samoja puhutun vuorovaikutuksen elementtejä, mitä käyttäisi aidossa keskustelutilanteessa. Näihin kuuluvat esimerkiksi äänenpainon ja ilmeiden vaihtelut sekä erilaiset fyysiset eleet.

Esiintymistavalla pyritään saamaan yhteys katsojiin ja houkuttelemaan heitä kommunikoidaan vloggaajan kanssa reaktioin ja kommentein. (Frobenius 2014, 59.) Vloggaaminen on yksi YouTube'n sisällöntuoton ja sen kulutuksen kulmakivistä. Tämä keskustelevala ja katsojiaan osallistava videomuoto on kolmanneksi suosituin YouTube'ssa. (Gregg 2021, 509.)

Gregg (2021) avaa neulevloggeille tyypillisiä ominaisuuksia, jotka pätevät hyvin myös neulepodcasteihin. Neulevlogit ovat erityislaatuinen laji vlogien keskuudessa, koska ne on kuvattu hyvin rennolla otteella. Neulojat esiintyvät videoilla omana itsenään ja videoissa saatetaan sivuta henkilökohtaisen elämän tapahtumia ja muita yksityiskohtia, joista he ja/tai heidän sijaintinsa voivat olla tunnistettavissa. Lisäksi videoiden tekotapa on rennompi, ja videot sisältävät inhimillisyydestä ammentavia yksityiskohtia. Tällaisia yksityiskohtia ovat esimerkiksi epätavalliset kuvakulmat, valaistusolosuhteet tai puheenaiheet. Videoilla neulojat puhuvat katsojilleen neuletöistään, tavoitteistaan ja töihin liittyvistä kokemuksistaan. (Gregg 2021, 509–510.)

Tähän tutkimukseen halusin valita yleisesti ja kauimmin käytössä olleen nimityksen neuleaiheisille videoblogeille. Tutkin asiaa ensin englanninkielisten neulevideoiden osalta, ja sekä ”*knitting podcast*” että ”*knitting vlog*” -hakusanat antavat YouTube'ssa tuloksia vuodesta 2009 saakka. Tämän perusteella kumpi tahansa olisi sovelias nimitys kyseisille videoille. Valitsin tässä tutkimuksessa käytettäväksi termiksi neulepodcastin, koska sillä nimellä kyseinen harrastus on alun perin rantautunut Suomeen, ja sillä nimellä kyseisiä videoita kutsutaan edelleenkin hyvin yleisesti maailmalla. Neulepodcasteja tekevien harrastajien keskuudessa on kuitenkin hajontaa siinä, kuka kokee omimmaksi kutsua videoita neulepodcasteiksi, kuka joksikin muuksi. Selkeyden vuoksi tässä tutkimuksessa tästä eteenpäin kutsun kaikkia suomalaisia neuleaiheisia videoblogeja neulepodcasteiksi riippumatta siitä, millä nimellä kukakin harrastaja omia videoita kutsuu.

2.3 YouTube vloggaamisen alustana

Ensimmäinen suomenkielinen neulepodcast on julkaistu YouTube'ssa, ja se toimii nykyäänkin pääasiallisena neulepodcastien julkaisualustana. YouTube on Googlen omistama, videoiden toistamiseen ja jakamiseen keskittynyt sosiaalisen median alusta. YouTube on tunnetuin ja käytetyin online-videoita tarjoava sivusto, ja se on julkaistu vuonna 2005. YouTube'n periaatteena on tarjota ilmainen julkaisualusta ihmisten luovalle toiminnalle ja vastineeksi ilmaisuudestaan se kerää dataa sivuston käyttäjien toiminnoista. Tätä dataa käytetään mainostamiseen, joka on YouTube'n pääasiallinen tapa tuottaa emoyhtiölleen tuloja. Jopa 65 prosenttia internetin käyttäjistä hyödyntää YouTubea joko julkaisuja tehden tai niitä katsellen. (Ferchaud, Grzerlo, Orme & LaGroue 2018, 88; Gauntlett 2018, 68–75.) Minkä tahansa palvelun käyttäminen julkaisualustana

vaatii sen, että videoita tekevät sisällöntuottajat kokevat sen käyttämisen helpoksi. Lisäksi positiivisen mielikuvan luominen ja sen ylläpitäminen houkuttelee käyttämään positiiviseksi miellettyä julkaisualustaa. YouTube on keskittynyt näiden asioiden kehittämiseen, mikä on tehnyt siitä suosituimman videoiden julkaisualustan. (Yang, Hsu & Tan 2010, 149.) YouTube onkin ideaali julkaisualusta niille sisällöntuottajille, jotka haluavat saavuttaa katsojia tuottamillaan sisällöillä.

Alun perin YouTubessa julkaistavien videoiden pituus oli aikarajoitettu 10 minuuttiin. Sitten aikarajoitus on poistunut, mahdollistaen yhä laajemman tarjonnan erilaisia videoita. Ihmiset pitävät edelleen nopeasta ja helposta katsottavasta, mutta myös pidemmille videoille on huomattu olevan omat katsojakuntansa. YouTubeen perustana toimii sitä käyttävä yhteisö, johon kuuluu eri tasoisia sisällöntuottajia ja sisällön kuluttajia. Sisällöntuottaja luo YouTubeen oman kanavansa, jolla julkaisee videoita muille katseltaviksi. Sisällön kuluttajia puolestaan kutsutaan joko tilaajiksi tai katsojiksi. Käsite määräytyy sivuston käyttötavan mukaan. Jos kyseinen videomateriaalien kuluttaja on säännöllinen vieras tietyllä YouTube-kanavalla ja tilannut ilmoitukset uusista videoista, hän on tilaaja. Katsoja puolestaan katselee videoita pääasiassa tilaamatta ilmoituksia uusista videoista, ja on mahdollisesti vain satunnainen vierailija kanavalla. (Gauntlett 2018, 68–75.)

Yhteisö-termi kuvastaa erityisesti vlogien tapauksessa sitä, että videoiden tekijöitä ja niiden katsojia yhdistävät yhteiset mielenkiinnonkohteet. Yhteisten mielenkiinnon kohteiden avulla yksilö pääsee helpommin aktiivisen yhteisön jäseneksi ja keskustelun osapuoleksi. Yhteisön jäsenenä on mahdollista kokea yhteyttä muihin samoista asioista kiinnostuneisiin yksilöihin, ja sitä kautta myös uusien tuttavuuksien, jopa ystävien, löytäminen on mahdollista. Yhteisöjen jäsenten välillä tapahtuu erilaisia kommunikoinnin muotoja tilanteen mukaan. Suuren yhteisön sisällä voi olla lukuisia pienempiä yhteisöjä keskittyen eri aiheisiin ja eri sisällöntuottajien kanaville. (Frobenius 2014, 59–60.)

Käyttäjiä kannustetaan kommunikoimaan videoiden tekijöiden kanssa. Tämä tapahtuu YouTubeen osalta tarjoamalla monipuoliset mahdollisuudet kommunikointiin ja videoiden tekijöiden osalta pyytämällä sitä ääneen. (Frobenius 2014, 60.) Kommunikointi tapahtuu kommentoimalla videoita ja antamalla niille emoji-reaktioita, kanavia tilaamalla ja seuraamalla videoiden tekijöitä myös muissa sosiaalisen median kanavissa. Katsoja voi kommunikoida myös tekemällä omia videoita. Tällaisilla videoilla vastataan esimerkiksi muiden sisällöntuottajien järjestämiin haasteisiin ja yhteisössä pinnalla oleviin puheenaiheisiin. YouTube toimiikin alustana yksilön ajatuksien ja konkreettisten

asioiden esittämiseksi ja mahdollistaa kommunikoinnin muiden samanhenkisten käyttäjien kanssa. (Gauntlett 2018, 68–75.)

Videon pituus ei kerro sen tekemiseen kulutetusta ajasta tai vaivasta. Videon tekeminen voi viedä tunteja tai päiviä, ja niitä tekevät sisällöntuottajat tekevät työtään pääasiassa ilmaiseksi. Jokaisella videoiden tekijällä on omat motivaationsa videoiden tekemiseen ja julkaisuun. Gauntlett (2018) on listannut syitä siihen, miksi näin tapahtuu. Kuten käsitöiden tekeminen, myös videoiden valmistaminen ja julkaiseminen on tekemällä kommunikointia. Käsitöiden tekijöiden tapaan videoiden tekijät haluavat tehdä ja hallita kokonaisuutta ensimmäisestä ideasta aina valmiiseen tuotteeseen saakka. Luovan työn esittely mahdollistaa siihen liittyvän palautteenannon ja -vastaanottamisen, mikä puolestaan voi mahdollistaa taidoissa kehittymisen. Tekemisen prosessin jakaminen ja prosessin seuraaminen tuovat sekä videoiden tekijälle, että niiden katsojille nautintoa. Sisällöntuottajan ainutlaatuinen ja persoonallinen tyyli tehdä videoita ja videoilla esiintyviä asioita houkuttelevat hänen tyylistään pitäviä ihmisiä katsomaan hänen videoita ja seuraamaan tekijän kanavaa YouTubessa. (Gauntlett, 2018, 76–78.)

YouTube-kanavalla on mahdollista sekä hakea tuottoa isojen seuraajamäärien avulla tai vaikkapa vain jakaa jokapäiväisiä asioita perheelle tai ystäville (Gauntlett 2018, 68–75). Erilaisten kanavien omaama tilaajamäärä voi siten vaihdella huomattavasti. Eniten katsojia omaavat kanavat ja niiden sisällöntuottajat voivat tienata televisiossa esiintyvien julkisuuden henkilöiden palkan verran rahaa tekemistään videoista, muun muassa niihin liitettyjen mainosten ja tuotesijoittelun avulla (Ferchaud ym. 2018, 88). Vastaavasti pienemmät sisällöntuottajat ajattelevat videoita helposti enemmän lahjan kaltaisena asiana kanavansa katsojille, kuin tuotteliaana tienausvälineenä. Videoilla ei yleisesti ottaen haeta statusta, arvovaltaa, itseluottamusta tai suoraa rahallista hyötyä, mutta näitä on mahdollista saada. (Gauntlett 2018, 68–75.)

3 Motivaatio muutosta tuottavana voimana

Motivaatio on monimutkainen voima, joka saa ihmisen liikkeelle. Motivaation avulla hankalatkin tehtävät voivat tuntua helpoilta, toisaalta motivaation puuttuessa helppokin askare muuttuu työlääksi. Yksilö voi motivoitua sisäisesti tai ulkoisesti. Sisäisessä motivaatiossa yksilön toiminnan kohde on itsessään palkitsevaa ja koukuttavaa. Tekeminen itsessään motivoi, eikä erillistä motivointia tarvita. Sisäisen motivaation syntyyn tarvitaan sopivan haastava tehtävä, riittävä pystyvyyden tunne, uteliaisuutta ja mielekäs asiayhteys. Lähtökohtaisesti siis yksilön oman mielenkiinnon herääminen aiheuttaa kohtaan. Ulkoinen motivaatio on nimensä mukaisesti sisäisen motivaation vastakohta. Siinä tekeminen tapahtuu ulkoisten tekijöiden, kuten rangaistuksen tai palkkion vuoksi, eikä ihminen itse ole välttämättä kiinnostunut aiheesta. Ulkoinen motivaatio voi kuitenkin muuttua sisäiseksi, mikäli oppija löytää tekemisestä jotain itselleen merkityksellistä. (Lonka 2020, 172.)

Motivaatio rakentuu yhteistyössä ympäristön kanssa ja sitä tarkastellaan usein yksilön itselleen luomien tavoitteiden ja päämäärien kautta (Lonka 2020, 171). Myös Gauntlett (2018, 76–77) mainitsee motivaation ja tavoitteen kulkevan usein käsi kädessä: tekemällä asioita, kuten julkaisemalla blogikirjoituksen, yksilö voi saavuttaa haluamiaan tavoitteita. Tällainen tavoite voi olla vaikkapa kokemus kuulluksi tulemisesta. Tavoitteiden saavuttamisen myötä motivaatio ja halu jatkaa tekemistä kasvaa. Tämä tekemisen ja tavoitteiden saavuttamisen sykli motivoi yksilöä vahvasti. Forbes (2011, 87) toteaa motivaation olevan halua saavuttaa positiivista muutosta vallitseviin olosuhteisiin. Tutkimuksessaan muodostavansa motivaatiomallin (Taulukko 1) myötä hän avaa muutoksen olomuotoa sen kahdesta näkökulmasta: mikä on muutoksen kohde ja millä tasolla muutosta tavoitellaan.

Taulukko 1. Motivaatiomalli Forbesia (2011) mukaillen.

	Muutoksen kohde		
	Oma identiteetti (<i>Self</i>)	Materia ja maailma (<i>Material World</i>)	Sosiaaliset suhteet (<i>Social World</i>)
Muutoksen taso			
Odotukset (<i>Being</i>)	Turvallisuus	Voimaantuminen	Kuuluminen
Kokemukset (<i>Doing</i>)	Identiteetti	Omistautuminen	Hoiva
Saavutukset (<i>Having</i>)	Taito	Saavuttaminen	Arvostus

Motivaatio liittyy aina johonkin toiminnan kohteeseen, jota halutaan muuttaa. Forbesin (2011) motivaatiomallissa näitä muutoskohteita on kolme: oma identiteetti, materia ja maailma sekä

sosiaaliset suhteet. Nämä kolme toiminnan kohdetta muodostavat perustarpeet, jotka motivoivat meitä kaikkia. Ihmisellä on tarve olla paitsi itsenäinen ja osaava, myös kuulua joukkoon. (Forbes 2011, 87; Lonka 2020, 173.) *Omaan identiteettiin* kohdistuessaan motivaation aikaan saama muutos voi liittyä yksilön autonomiaan tai omiin taitoihin, ja niiden kautta vaikkapa tiettyyn rooliin, kuten ammattiin tai harrastukseen. Motivaatio keskittyy pääasiassa tunteisiin, joita yksilö haluaa tuntea itsestään, mutta siihen voi sisältyä myös sellaisia sosiaalisia kokonaisuuksia, jotka muodostavat osan yksilön itsetunnosta. Muutoksen kohteena *materia ja maailma* puolestaan sisältää kaiken materiaallisen maailman ja yksilön välillä tapahtuvan interaktion, ja motivaation kohteena voidaan nähdä itse tekeminen ja sen tulokset. Motivaation muoto ilmenee eri tavalla riippuen siitä, onko kyseessä työhön vai vapaa-aikaan liittyvä tekeminen. Työhön liittyvä motivaatio keskittyy usein voimaantumiseen kykyjen kautta, kun taas vapaa-aikaan liittyvä motivaatio on enemmän voimaantumista oikeuksien kautta. Tämän mukaisesti myös motivoitumista kuvailevat sanat ovat usein työ- tai vapaa-aikaorientoituneita. Työtä kuvaillaan esimerkiksi sanoilla tuottava, tehokas ja keskittynyt, ja vapaa-aikaan liittyviä asioita puolestaan sanoilla innostava, hauska ja kaunis. *Sosiaalisten suhteiden* muutoksessa tavoitellaan positiivista muutosta yhteydessä muihin, vuorovaikutuksen mukanaan tuomiin tunteisiin ja siihen, kuinka yksilöä kohdellaan sosiaalisessa maailmassa. (Forbes 2011, 87, 90–91.)

Motivaatiomallissa muutoksen tasoja on kolme: odotukset (*being*), kokemukset (*doing*) ja saavutukset (*having*). Nämä tasot kuvaavat toiminnan tuottaman muutoksen toteutumista. *Odotusten* tasolla yksilö pyrkii vahvistamaan potentiaaliaan ja resurssejaan elämää varten. Tasolla on vahva tulevaisuusnäkökulma ja yksilö työskentelee henkisen kapasiteettinsa parissa. *Kokemusten* tasolla pyritään muuttamaan nykyhetkeä kirjaimellisesti kokemusten kautta ja muutos tapahtuu tekemisen ja prosessin kautta. *Saavutusten* taso puolestaan tarjoaa toteutuneiden asioiden mukanaan tuoman täyttymyksen, ja keskittyy tehtyjen asioiden tuloksiin ja niiden arviointiin. (Forbes 2011, 88.)

Motivaatiomallin keskelle muodostuu 3 x 3 ruudun matriisi, joka kuvaa systemaattisesti yhdeksää inhimillistä motivaation kohdetta. *Turvallisuus* on turvassa olemista, itsevarmuutta ja vapautta huolista. Kun motivaation kohteena on turvallisuusnäkökulma, yksilö hakee henkistä vahvistusta ja varmistusta itselleen ja tekemiselleen. *Identiteetti* puolestaan muodostuu tarpeesta tehdä asioita, jotka heijastavat yksilöllistä makua, tyyliä ja arvoja. Motivaation kohteena on usein itsensä ilmaiseminen yksilöllisesti tai ryhmän muodostaman identiteetin mukaisesti. *Taitonäkökulma* sisältää tiedon yksilöllisistä taidoista ja vahvuuksista. Motivaatio suuntautuu oman potentiaalın ymmärtämiseen ja sisältää usein pyrkimistä huippuosaamiseen, asiantuntemukseen, täydellisyyteen,

hallintaan, organisointiin ja ymmärrykseen. (Forbes 2011, 89–90.) Käsitöitä tehdessään neuloja valmistaa itseään ilmaisten asioita. Samalla käsillä tekemiseen liittyvä sosiaalinen vuorovaikutus ja ryhmään kuuluminen motivoivat käsityöläistä harrastuksen jatkamiseen. Esimerkiksi blogin kirjoittamisen on havaittu motivoivan harrastajaa neulomaan aktiivisesti ja syventävän harrastuksen merkitystä. Tällöin harrastaja omistautuu harrastukselleen luoden pitkän aikavälin tavoitteita esimerkiksi käsityötaitojensa kartuttamiseen. (Vilhunen ym. 2021, 55.)

Voimaantuminen sisältää tunteen siitä, että yksilö kokee omien taitojensa vastaavan käsillä olevaan tekemiseen, sekä olevansa kykenevä ja vapaa toimimaan. Motivaation kohteena ovat kokemukset luvallisuudesta, omista kyvyistä ja oikeudesta ryhtyä valittuun tai haluttuun toimintaan.

Omistautuminen näkökulmasta kaikki elämän aktiviteetit tulisi tehdä tavalla, joka tuottaa hyvää oloa. Tekeminen on innostavaa, tuotteliasta ja mukaansatempaavaa. Kun omistautuminen on motivaation kohteena, yksilö pyrkii optimoimaan meneillään olevan tekemisen niin, että se tekee kokemuksesta niin palkitsevaa kuin mahdollista. (Forbes 2011, 90–91.) Omistautuessaan kiinnostuksen kohteelle yksilölle voi herätä aito innostus sitä kohtaan, joka voi johtaa mahdollisesti jopa intohimon syntymiseen (Lonka 2020, 171). Intohimo ajaa yksilöä työskentelemään pidempään ja kovemmin päämääränsä eteen ja suhtautumaan haasteisiin sinnikkäästi, mikä lisää tekemisen yhteydessä tapahtuvaa oppimista (Gauntlett 2018, 166).

Saavuttaminen tarkoittaa sitä, että yksilö saa hyviä tuloksia elämäänsä sisältyvistä aktiviteeteista ja saavutuksista kokiensa niistä ylpeyttä. Motivaation kohteena on saavuttaa tekemisen kautta tuloksia, jotka ylittävät yksilön ulkopuolelta asetetut arviointikriteerit. Tavoitteena on saada aikaan valmista, menestyä, voittaa vastoinikäymiset sekä tuntea ylpeyttä hyvin tehdystä työstä. (Forbes 2011, 91.) Aikaisemmissa tutkimuksissa (Balakrishnan & Griffiths 2017; Chiang & Hsiao 2015; Gauntlett 2018; Gregg 2021) on todettu, että videoiden julkaiseminen ja/tai niiden katsominen, ja yhdistäminen muihin harrastuksiin on hyvin motivoivaa. Myös blogirintamalla blogin ja käsityöharrastuksen yhdistämisen on todettu tukevan toinen toistaan (Orton-Johnson 2014; Vilhunen ym. 2021). Orton-Johnson (2014, 315–316) totesi tutkimuksessaan neuleharrastukseen yhdistetyn digitaalisen ympäristön, kuten blogin kirjoittamisen tai projektisivun luomisen, korjaavan ja muokkaavan harrastusta luoden sille uuden digitaalisen kerroksen. Tämä käsityön virtuaalinen tekemisen taso muodostuu helposti automaatioksi, joka osaltaan motivoi neulojaa edistymään harrastuksessaan.

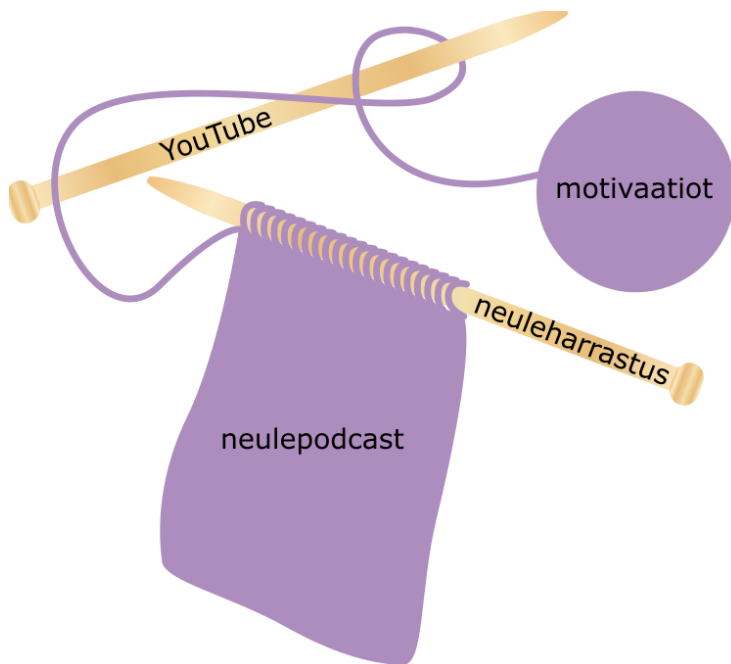
Kuulumisessa yhdistyvät tunteet yhteydestä muihin ja hyvien ihmissuhteiden omaamisesta. Motivaation kohteena on kuulua yhteisöön tai tiettyyn porukkaan ja yksinkertaisesti tuntea yhteyttä

muihin ihmisiin. Yksilön toiveena voi olla esimerkiksi samankaltaisten ihmisten tapaaminen, kumppanin tai ystävien löytäminen. *Hoivaan* puolestaan liittyy sellaista yhdessä tekemistä, joka saa yksilön tuntemaan positiivisia asioita. Sosiaalisen vuorovaikutuksen tilanteet luovat tuntemuksia empatiasta, kiintymyksestä, huolenpidosta, ystävällisyydestä, tuesta, huomioon ottamisesta, ymmärryksestä, yhteistyöstä ja yhteistoiminnasta. (Forbes 2011, 92.) Videoiden tekemiseen ja julkaisemiseen kuuluvan monipuolisen sosiaalisen vuorovaikutuksen on todettu olevan hyvin vahva ulkoinen motivaattori (Chiang & Hsiao 2015, 87–98). Sama sosiaalinen vuorovaikutus motivoi myös katsojaa: neulevlogien katselu motivoi katsojaa neulomaan enemmän. Tähän vaikutti muun muassa vloggaajan tavat ottaa katsoja huomioon. (Gregg 2021, 513–516.) Käsitöitä tehdessä sisäinen motivaatio ajaa valmistamaan projektin alusta loppuun, omin käsin, osa kerrallaan. Kun työn edetessä jakaa sen edistymistä muille ja saa siitä palautetta, henkilökohtainen tyydytys yhdistyy yhteisöön kuulumisen mukanaan tuomaan iloon ja inspiraatioon. (Gauntlett 2018, 55–56.)

Kun yksilö tavoittelee sellaista paikka yhteisössä, jossa hän kokee arvostusta ja ihailua, motivaation kohteena on *arvostus*. Arvostuksen tavoitteluun liittyy pyrkimys sellaisiin sosiaalisiin vuorovaikutustilanteisiin, joissa on mahdollista näyttäytyä muiden silmissä positiivisessa valossa. Arvostusta aletaan yleensä tavoitella silloin, kun yksilö kokee kuuluvansa ryhmään ja omaa positiivisista vuorovaikutustilanteista saatuja tuntemuksia. (Forbes 2011, 93, 95.) Sosiaalisessa mediassa esillä olevalle yksilölle voi muodostua oma fanikuntansa, jonka yksilöt ovat intohimoisesti kiinnostuneita seuraamansa harrastajan luomasta sosiaalisen median sisällöstä. Tällaisen seuraajajoukon omaaminen mahdollistaa henkilökohtaisen brändin muodostumisen, ja sen kautta maineen ja arvostuksen kartuttamisen. (Thomson 2006, 105.)

4 Tutkimuksen viitekehysmalli ja tutkimuskysymykset

Tässä tutkimuksen viitekehysmallissa kuvataan, kuinka motivaation, neuleharrastuksen ja YouTube'n käsitteet muodostavat yhdessä kokonaisuuden nimeltä neulepodcast. Viitekehysmalli on kuvattu aiheen mukaisesti neuleprojektin muodossa.

Kuvio 1. Viitekehysmalli

Kaiken alkujuurena, neuleprojektin lankana, toimivat yksilön motivaatiot. Neulelangassa on yleensä useita säikeitä, ja samaan tapaan myös motivaatio voi muodostua useista motivaation kohteista. Motivaatio on voima, joka laittaa yksilön liikkeelle. Jokaisen harrastuksen taustalla on motivaatioita, joita ilman harrastusta ei luonnollisestikaan muodostuisi. Samaan tapaan yksikään neuleprojekti ei lähtisi valmistumaan, jos lankaa ei olisi olemassa. Tässä tutkimuksessa nojataan erityisesti Forbesin (2013) motivaatiomalliin.

Neuleharrastus ja YouTube kuvataan tässä viitekehysmallissa neulepuikkoina, jotka ovat saman arvoisia ja yhtä tärkeitä osia neulepodcastin tekemisessä. Neuleharrastus-termi kuvaa käsityöharrastusta, jossa yksilö valmistaa käsin erilaisia tuotteita itselleen, lähipiirilleen tai esimerkiksi myyntiin omien intressiensä mukaisesti. Neulominen on käsityötekniikka, jossa kahdella tai useammalla puikolla ja yhdellä tai useammalla langalla valmistetaan joustavaa, verkkomaista pintaa. Taitava neuloja osaa muotoilla pintaa halunsa mukaan ja tuottaa lopputuotteita, jotka ovat yksilöllisiä ja käytännöllisiä. Neuleharrastuksen monimuotoisuus tekee siitä mielenkiintoisen ja motivoivan harrastuksen. (Rusiñol-Rodriguez, ym. 2022, 203–204.)

YouTube-termillä puolestaan tarkoitetaan videoiden tekemistä ja julkaisemista YouTubessa harrastuksena. YouTube on videoiden toistamiseen ja jakamiseen keskittynyt sosiaalisen median alusta, joka tarjoaa ilmaisen julkaisualustan ihmisten luovalle toiminnalle. Videoiden tekeminen ja julkaiseminen on käsityöharrastuksen tapaan keino päästä kommunikoimaan muiden saman henkisten harrastajien kanssa ja esitellä omia tekemisiään muille. (Gauntlett 2018, 73, 77.)

Viitekehyksessä kesken olevana neuleena näyttäytyy neulepodcast. Neulepodcast on ajoittain päivittyvä sarja videomuotoisia podcast-tallenteita (Sanastokeskus 2010b), jotka sisältävät tekijästä riippuen erilaisia neuleaiheisia sisältöjä. Neulepodcasteille tyypillistä on vlogimainen, rento ote videoiden tekemiseen, ja neulevlogit ja neulepodcastit ovatkin käytännössä sama harrastus eri nimillä. (Gregg 2020, 509–510.) Neulepodcast on kahden harrastuksen, neulomisen ja videoiden tekemisen, muodostama kokonaisuus, joka tarvitsee onnistuakseen motivaatioita molempien harrastusten taustalla. Neuletyö on kesken, mikä symbolisoi neulepodcast-harrastuksen jopa vuosia kestävästä harrastamisesta. Viitekehyn neulepuikot ovat suorat puikot, joiden päissä on esteet silmukoiden karkaamiselle. Neuletyö itsessään siis neulotaan vuoroin molemmille puikoille. Tämä tarkoittaa sitä, että neulepodcastin tekeminen vaatii välillä enemmän paneutumista jompaankumpaan harrastukseen, ja tämän myötä myös kohdemotivaatiot voivat vaihdella riippuen siitä, kumman harrastuksen puolella ollaan sillä hetkellä.

Tutkimuskysymykseni ovat:

Millaisia yksityiskohtia suomalaisiin neulepodcasteihin ja niiden tekemiseen liittyy?

Mitkä tekijät motivoivat harrastajaa perustamaan oman neulepodcastin?

Mitkä tekijät motivoivat harrastajaa tekemään neulepodcastilleen säännöllisesti uusia jaksoja?

Mitkä tekijät aiheuttavat motivaatiopuutosta neulepodcast-harrastuksessa?

Tutkimuskysymyksiin etsin vastauksia etnografisen lähestymistavan kautta. Hyödynnän tutkimuksessani aikaisempaa harrastustaustani neulepodcast-yhteisössä, täydentäen sitä kyselyn avulla saamaani informaation avulla. Etenkin ensimmäisessä tutkimuskysymyksessä etnografinen ote on vahvasti läsnä. Motivaatioon liittyvien kysymysten osalta aineiston tähtinä näyttäytyvät enemmän kyselyyn vastanneet suomalaiset neulepodcastaajat.

5 Tutkimuksen toteutus

5.1 Etnografia lähestymistapana

Käytän tässä tutkimuksessa etnografista lähestymistapaa. Etnografisen tutkimuksen päätehtävänä voidaan nähdä havaintojen tekeminen tutkittavasta aiheesta ja aiheen kuvaileminen tehtyjen havaintojen pohjalta. Eskola ja Suoranta (1998, 77) kuvailevat etnografian olevan ”havainnoinnin muoto, joka tapahtuu kauttaaltaan sosiaalisen todellisuuden luonnollisissa olosuhteissa.”

Etnografiassa tutkija elää tutkimansa yhteisön osana ja oppii sen toimintoja kokemustensa kautta. Näkökulma on sosiaalisen elämän käytännöissä ja tutkittavaa tilannetta pyritään hahmottamaan kokonaisvaltaisesti. Etnografinen tutkimus on aina ainutkertaista, eikä sitä voida toistaa samanlaisena uudelleen. (Eskola & Suoranta 1998, 77–79.)

Havaintojen tekijänä tutkija toimii osana tuottamaansa tietoa, jota voidaan kerätä tutkimuskentältä monissa eri muodoissa. Aineistonkeruutavoista voidaan valita pari tai useita sen mukaisesti, millaisen ja kuinka moniulotteisen aineiston tutkija haluaa kerätä. Etnografisessa tutkimuksessa tieto syntyy vuorovaikutuksessa tutkittavien kanssa, minkä vuoksi esimerkiksi keskustelut tai haastattelut ovat hyvin yleisiä aineistonkeruutapoja. Aineistonkeruumenetelmien päättämiseen vaikuttavat tutkimuksen kysymyksenasettelut sekä taustaoletukset. Aineistonkeruutapoja valitessaan tutkijan täytyy pohtia myös näiden tapojen vaikutusta tutkimuskohteensa tarkastelun näkökulmiin: millaista tietoa tutkijan on mahdollista saada yksilön, ryhmän ja yhteisön näkökulmasta. (Honkasalo 2018, 192–193.)

Tämän tutkimuksen tiedonkeruutapoina toimivat tutkimuskentän havainnointi ja kysely, jotka molemmat ovat hyvin tyypillisiä laadullisen tutkimuksen aineistonkeruutapoja. Useampien aineistonkeruutapojen yhdistäminen kytkee niistä jokaisesta erikseen saadut tiedot tiiviimmäksi ja varmemmaksi kokonaisuudeksi. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 69.) Kyselyssä tiedonantajat vastaavat heille esitettyyn kyselylomakkeeseen valvotussa tilanteessa tai kotonaan. Kaikki vastaajat saavat samanlaisen lomakkeen, ja oletuksena on, että vastaaja osaa ilmaista itseään kirjoittamalla. Kyselyn ongelmana voidaan nähdä korkea vastaamattomuusprosentti ja toisaalta niukkasanaisuus avoimissa kysymyksissä. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 63.)

Havainnointi on suuritöinen ja aikaa vievä tiedonhankintamenetelmä, ja sen käyttämisestä on syytä pohtia tarkasti. Mikäli tutkittavasta ilmiöstä tiedetään vain vähän tai ei ollenkaan, tai siitä on vaikeaa saada tietoa muutoin, havainnointi voi tarjota kaivattuja tietoja. Muihin aineistonkeruumenetelmiin yhdistettynä havainnointi voi antaa sellaista tietoa, jota ei esimerkiksi

suorilla kysymyksillä saa. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 69–70.) Havainnoinnin tapoja on useita erilaisia, ja tässä tutkimuksessa käytössä on niistä harvoin käytetty muoto, piilohavainnointi. Piilohavainnointi on osallistuvan havainnoinnin muoto, jossa tutkija osallistuu tutkittavien elämään yhtenä heistä. Olosuhteiden mukaisesti piilohavainnointia on kahdentyyppistä: näistä ensimmäisessä tutkija on kentällä alun perin muussa kuin tutkimustarkoituksessa, ja tutkimus on tilanteen suhteen sekundaarista. Toisessa olosuhteessa tutkija soluttautuu tutkittavien joukkoon. Tätä tapaa pidetään yleisesti eettisesti arveluttavana. Havainnointitilanteissa tutkittavat kohtelevat tutkijaa ryhmän jäsenenä tietämättä tutkimuksellisesta tarkoituksesta. Tämän tutkimuksen piilohavainnoinnin tyyppi on käsitellyistä ensimmäinen: olen ollut osana tutkimuskenttää alun perin muussa, kuin tutkimustarkoituksessa. Piilohavainnoinnilla kerätty tieto voidaan nähdä autenttisena, kun tutkijan vaikutus näyttäytyy olemattomana. (Grönfors 2011, 59; Tuomi & Sarajärvi 2018, 70.)

Tutkimuksensa ohessa tutkija syventää tietouttaan aiheeseen liittyen tutkimuskirjallisuuden ja teoreettisen ajattelun avulla (Honkasalo 2018, 183–185). Etnografiseen tutkimukseen liittyä tutkimusaiheeseen paneutumisen ja sen tutuksi tulemisen lisäksi usein tutkijan läsnäoloa tutkimuskentällä. Tolosen ja Palmun (2007) mukaan etnografialle tyypillistä on, että tutkijan ja tutkittavan välillä vallitsee tuttavallinen ilmapiiri, mikä osaltaan helpottaa tutkimuksen tekemistä ja aineiston keräämistä. Tutkijan on tärkeää kyetä luomaan luottamuksellinen suhde tutkittavaan tai tutkittaviin henkilöihin. Tämä voi mahdollistua sillä, että tutkija ja tutkittava ovat jo ennestään tuttuja jostain, he ovat tehneet yhdessä jo edeltävästi töitä kyseisen tutkimuksen eteen, tai he tutustuvat toisiinsa tutkimuksen aikana. Sitä mukaa, kun tutkija ja tutkittava tutustuvat, myös aineiston keruu helpottuu. (Tolonen & Palmu 2007, 96–99.) Varsinkin virtuaalisella tutkimuskentällä etnografin täytyy usein opetella uusia taitoja päästäkseen riittävän lähelle tutkittaviaan. Tutkittavan tilanteen aitous on tärkeää, jotta siitä voi saada luotettavia tuloksia. (Hine 2011, 6–9.) Etnografisessa tutkimuksessa tutkijan täytyy pyrkiä sellaiseen tutkimusorientaatioon, että tutkija ja tutkittava olisivat tutkimuksen aikana mahdollisimman tasavertaiset. Valta-asemalta ei välttämättä voida välttyä, ja tutkijan onkin tärkeää omata kriittistä suhtautumista omaan asemaansa tutkimuksensa joka vaiheessa. Tämä näkyy myös tutkimuskirjoittamisessa, jossa tutkijan täytyy tehdä erilaisia asemia ja tutkijan ja tutkittavan välisiä suhteita näkyväksi. (Honkasalo 2018, 190.)

Etnografisessa kirjoittamisessa yhdistetään tutkimuskentällä kirjoitettuja muistiinpanoja ja informanteilta saatua tietoa. Tämän tutkimuksen tapauksessa osa tiedosta on kerätty kyselyn avulla, osa on jo olemassa tutkijan omassa kokemuksessa, piilohavainnoinnin tuottaman tiedon muodossa. Tutkija kirjoittaa itsensä tuottamaansa tekstiin ja kulkee sen mukana (Salo 2007, 228–230). Salo (2007, 231) kuvailee etnografin näkymistä tekstissään seuraavalla tavalla: ”Parhaimmillaan

kirjoittaja jättää tekstiinsä tunnistettavan jäljen, joka tulee esiin tekstin rytmistä, äänen väristä ja kielellisistä ilmaisuista.”

5.2 Harrastuksesta tutkimuksen kohteeksi

Etnografisessa tutkimuksessa tieto on tilannesidonnaista, mikä tarkoittaa sitä, että tiedon sisältö ja olemus muuttuu tilanteen mukaisesti. Tutkijan omat kokemukset ja aiemmin opittu ja eletty nivoutuvat tutkimuksen pohjalle. Etnografisessa tutkimuksessa onkin tärkeää, että tutkija avaa oman taustansa ja valta-asemansa yhteyttä tekemäänsä tutkimukseen. (Honkasalo 2018, 183–185, 194.) Neulepodcastit olivat alun perin minulle vapaa-ajan viettotapa. Perustin oman neulepodcastini heinäkuussa 2016, ja vapaa-aikani kului pitkään käsitöitä ja niihin liittyviä videoita tehden. Harrastin neulepodcastien tekemistä säännöllisesti ja aktiivisesti vuoteen 2019 saakka, jonka jälkeen harrastukseni alkoi hiipua. Kun alkuun julkaisin yhden jakson viikossa, vuonna 2020 julkaisin vain 12 ja vuonna 2021 kahdeksan jaksoa.

Omaan neulepodcast-harrastukseeni liittyi aina vahvasti myös sosiaalinen interaktio muiden neulepodcastaajien, sekä omien neulepodcastieni katselijoiden kanssa. Harrastuksen kautta olen saanut samanhenkisiä ystäviä ja tuttavlia. Muiden neulepodcastaajien videoita olen seurannut keväästä 2016 aina näihin päiviin saakka. Etnografiseen lähestymistapaan voi sisältyä myös huomaamattomasti tehtyä tutkimuskentän seurantaa, eli piilohavainnointia (Hine 2011, 8; Grönfors 2011, 59), jollaiseksi oman videonkatseluni tämän tutkimuksen osalta määrittelen. Havaintojen tekeminen tutkittavien siitä tietämättä voi olla hyödyllinen osa etnografista tutkimusta, kun tiedossa oleva tutkijan läsnäolo ei vaikuta tutkittavien käyttäytymiseen. Tällöin ryhmä toimii luonnollisesti ja tutkija voi havaita sellaisiakin asioita, jotka yhteisö muutoin saattaisi tiedostamattaan tai tietäen piilottaa. (Grönfors 2011, 59.)

Huomaamattomasti tehty seuranta yksinään ei kuitenkaan voi tuottaa riittävän monimuotoista aineistoa toimiakseen ainoana aineistonkeruutapana etnografisessa tutkimuksessa (Hine 2011, 8.), jonka vuoksi tämän tutkimuksen toiseksi aineistonkeruutavaksi on liitetty kysely. Koen, että aikaisemmista kokemuksista ja huomaamattomasta seurannasta kerääntynyt tieto on nimenomaan aidoista tilanteista koostuvaa tietoa, joka on täydentynyt vuosien saatossa monipuoliseksi kattaukseksi neulepodcastien perusteita. Tutkimuksessani hyödynnän tätä kokemusta ja yhteisön sisältä päin tulevaa näkökulmaa tutkimuskentästä, lisäten siihen kyselystä esiin nousevia yksityiskohtia ja yleistyksiä.

5.3 Tutkimusaineisto

Tämän tutkimuksen kohteena ovat YouTubessa neulepodcasteja julkaisevat tai aiemmin julkaisseet neuleharrastajat. Tutkimusta varten on valmistettu kysely, jonka avulla kerätty aineisto on yhdistetty aikaisemmin tutkimuskentällä olemisen ja sen seuraamisen yhteydessä muodostettuun perusaineistoon. Kysely muodostuu kahdesta osiosta, joista ensimmäisessä käsitellään neulepodcastin tekemistä ja toisessa tekijän motivaatiota. Kysely on koetustattu viiden neulepodcastajan toimesta ennen sen virallista julkaisemista.

Kyselyä jaettiin Facebookin *Suomalaiset neulepodcastit* -ryhmässä (1921 jäsentä), kansainvälisen neulefoorumi Raverlyn *Suomalaiset podcastit* -ryhmässä (1156 jäsentä) sekä Discord-keskustelualustan *Neuloosi*-kanavan (320 jäsentä) *#podikeskustelu* -keskusteluketjussa. Facebookin ja Raverlyn ryhmät ovat avoimia ja niitä pääsee lukemaan liittymättä, eli kuka tahansa on voinut vastata kyselyyn tätä kautta. Discordissa olevaa ketjua pääsee lukemaan vain liittymällä palvelimelle kutsun kautta ja omaamalla roolin, jolla pääsee lukemaan Neulepodcast-kategorian viestejä. Näissä kolmessa ryhmässä olevat jäsenet ovat osittain samat, ja pyrin kyselyäni useampaan paikkaan jakamalla tavoittamaan mahdollisimman monta harrastajaa. Kyselyn linkkiä on saanut myös jakaa vapaasti suoraan. Kysely on ollut avoinna 5.-19.12.2022.

Kyselyaineisto kattaa 19 anonymiä vastausta. Kaikki kyselyyn tulleet vastaukset olivat valideja aineiston osaksi. Kyselyyn vastanneiden harrastajien neulepodcastien aloitusvuodet jakautuivat seuraavasti: seitsemän neulepodcastia aloitti vuosina 2016–2018, yhdeksän vuonna 2019 ja kolme vuosina 2021–2022. Viisi vastanneista ovat lopettaneet harrastuksensa tai ovat määrittelemättömän mittaisella tauolla. Erityisesti heidän vastauksistaan voi löytää vastauksia myös siihen, miksi harrastus ei enää motivoi.

Kyselyn alussa oleva osio kartoittaa perustietoja neulepodcasteihin liittyen. Näiden tietojen avulla pyrin löytämään tavanomaisen neulepodcast-jakson kaavan, sen tarvitsemista välineistä itse tekemiseen. Kyselyllä kerätty aineisto yhdistetään ensimmäisen tutkimuskysymyksen osalta piilohavainnoinnin myötä tutkimuskentältä omaamaani tietoon yleisimmistä neulepodcastin tekotavoista. Kyselyn jälkimmäinen osio käsittelee neulepodcastien tekijöiden motivaatioita. Motivoitumiseen liittyvää aineistoa käsittelem Forbesin motivaatiomallin avulla.

5.4 Sisällönanalyysi

Aineistoa käsitellessäni pyrin nostamaan siitä esiin tutkimuskysymysteni kannalta tärkeitä asioita. Haluan sisällyttää mukaan myös poikkeamat, koska neulepodcast-harrastus ja sen motivaatiot voivat vaihdella suuresti yksilön mukaan. Etnografiseen tutkimukseen sisältyvä aineiston kerääminen on yleensä pääosin strukturoimatonta eikä sen analysoinnissa yleensä käytetä valmiita luokituksia. Määrällistäminen ja taulukointi ovat myös vähemmän merkityksellisiä, mutta niitä voidaan hyödyntää, mikäli tutkija näkee ne aineiston käsittelyn kannalta hyödyllisiksi.

Etnografisesti kerätyn aineiston analysoinnissa pyritään tarkastelemaan aineiston sisältämiä merkityksiä sekä ihmisen toimintaa ja tavoitteita. (Eskola & Suoranta 1998, 78.)

Ensimmäiseen tutkimuskysymykseen liittyvät kysymykset 1–15. Näihin kysymyksiin liittyvän aineiston analysointiin on käytetty aineistolähtöistä sisällönanalyysiä. Siinä tutkimusaineistosta pyritään luomaan teoreettinen kokonaisuus ja analyysiyksiköt valitaan aineistosta tutkimuksen tarkoituksen ja tehtävänasettelun mukaisesti. Sisällönanalyysissä yhdistellään käsitteitä, joka johtaa tutkimustehtävän vastauksen saamiseen. Tämän tutkimuksen aineistonkeruumetodina on kysely, jossa on käytetty avoimia ja monivalintakysymyksiä. Monivalintakysymysten osalta aineisto on luokiteltu, ja siinä esiintyvien luokkien esiintymismäärät laskettu. Avointen kysymysten keräämät vastaukset on ensin pelkistetty ja osin värikoodattu, sitten ryhmitelty. Tällä tavalla aineistosta on löydetty samankaltaisuudet ja eroavaisuudet. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 80, 91–95.)

Taulukko 2. Aineiston värikoodausta ja ryhmittelyä.

Vastaus	Videolle tehtävät muokkaustoimenpiteet
Lisään tekstiä ja kuvia. Alkuun myös kuva ja musiikkia. Kuvaan erikseen valmiit ha keskeneräiset ja lopuksi editoin ne yhteen.	tekstin lisääminen kuvien lisääminen intro ja outro videoiden yhdistäminen
Muokkaan intron, yhdistelen kuvatut pätkät, lisään kuvia, säädän ääniasetukset, lisään musiikkia.	intro ja outro videoiden yhdistäminen kuvien lisääminen äänen muokkaaminen musiikin lisääminen
Leikkaan osia pois, lisään tekstiä sekä kuvia ja videopätkiä. Lisäksi säädän ääntä.	videon leikkaaminen tekstin lisääminen kuvien lisääminen videon lisääminen äänen muokkaaminen

Yllä olevasta taulukosta käy ilmi editointiin liittyvän aineiston käsittelyä alkuperäisilmaisuista yhdistävään luokkaan, eli tässä tapauksessa videolle tehtäviin muokkaustoimenpiteisiin ennen videon julkaisua. Muokkaustoimenpiteitä oli mainittu aineistossa runsaasti, mutta niiden ryhmittely oli helppoa vastausten selkeyden vuoksi. Esiin nousivat selkeästi videon leikkelemiseen, äänimaailmaan ja informatiivisuuteen liittyvät yksityiskohdat, joista osa on esitelty taulukossa 2. Lopuksi videoille tehtävät muokkaustoimenpiteet on laskettu yhteen siten, että jokaisen yleisyys on saatu selville. Mitä enemmän mainintoja, sitä yleisempää kyseisen muokkaustoimenpiteen käyttäminen editoidessa on.

Motivaatioon liittyvät tutkimuskysymykset 16–25. Oman neulepodcastin perustamiseen liittyvät kysymykset 16–19 ja kysymykset 20, 22, 24 ja 25 käsittelevät harrastuksen jatkumiseen vaikuttavia motivoivia tekijöitä. Kysymykset 21 ja 23 käsittelevät motivaatiopuutokseen liittyviä syitä muun muassa harrastuksen lopettamispäätöksen suhteen.

Taulukko 3. Kyselyn kysymykset Forbesin motivaatiomallin muutoksen tasoilla.

	Muutoksen kohde		
	Oma identiteetti (<i>Self</i>)	Materia ja maailma (<i>Material World</i>)	Sosiaaliset suhteet (<i>Social World</i>)
Muutoksen taso			
Odotukset (<i>Being</i>)	Turvallisuus	Voimaantuminen	Kuuluminen
16. Miten päädyit neulepodcastien maailmaan?			
17. Katsotko muiden neulepodcasteja?			
18. Miten kauan seurasit muiden neulepodcasteja ennen kuin aloitit omasi?			
19. Mikä innosti sinua aloittamaan oman neulepodcastin?			
Kokemukset (<i>Doing</i>)	Identiteetti	Omistautuminen	Hoiva
20. Millä tavalla muiden neulepodcastit motivoivat sinua neule- ja/tai podcastharrastuksessasi?			
22. Millaiset asiat motivoivat sinua neulepodcastin tekemisessä?			
24. Laita seuraavat väittämät järjestykseen sen perusteella, miten koet niiden motivoivan sinua harrastuksessasi. 1 = motivoi eniten jne.			
25. Millaiset asiat tekevät neulepodcast-harrastuksesta sinulle tärkeän?			
Saavutukset (<i>Having</i>)	Taito	Saavuttaminen	Arvostus
Kysymyksistä 16–25 poimittuja yksittäisiä vastauksia, jotka ovat tulkittavissa saavutusten kategoriaan kuuluviksi.			

Motivaatioon liittyviin tutkimuskysymyksiin perustuvan aineiston analysointiin on käytetty teorialähtöistä sisällönanalyysiä, ja aineiston analyysi perustuu Forbesin motivaatiomalliin. Teorialähtöisessä sisällönanalyysissä aineistosta poimitaan ne asiat, jotka kuuluvat analyysirunkoon, sekä sellaiset asiat, jotka eivät kuulu sinne. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 95.) Olen poiminut aineistosta harrastajien mainitsemia motivaation lähteitä, ja jakanut ne motivaatiomallin mukaisesti yhdeksään motivaation kohteeseen: turvallisuus, identiteetti, taito, voimaantuminen, omistautuminen, saavuttaminen, kuuluminen, hoiva ja arvostus. Eri kysymykset ja niihin saadut vastaukset liittyvät eri muutoksen tasoille, mikä ilmenee taulukosta 3. Motivaatiopuutokseen liittyvät vastaukset on käsitelty omana kokonaisuutenaan, minkä vuoksi niitä ei ole merkitty taulukkoon.

Taulukko 4. Motivaatiokohteiden erottelu muutoskohteisiin.

Kysymys	Vastaus	Muutoksen taso	Oma identiteetti	Materia ja maailma	Sosiaaliset suhteet
Mikä innosti sinua aloittamaan oman neulepodcastin?	Halu jakaa omia käsityöjuttuja, koska lähipiirissäni ei ole käsityöharrastajia. Halusin myös osaksi neuleyhteisöä. Toisaalta halusin haastaa itseäni ja kokeilla uusia juttuja, ja uskoin että voisin pienen harjoittelun jälkeen tuottaa hyvää sisältöä.	Odotukset	oman tekemisen jakaminen	itsensä haastaminen uuden kokeileminen harjoittelun myötä hyvän sisällön tuottaminen	neuleyhteisön osaksi pääseminen
Millaiset asiat motivoivat sinua neulepodcastin tekemisessä?	Yhteinen aika ja hyvä seura. Halu jakaa omia tekemisiä ja innostaa muitakin kokeilemaan.	Kokemukset	oman tekemisen jakaminen	kokeilemaan innostaminen	yhteinen aika hyvä seura
Millaiset asiat tekevät neulepodcast-harrastuksesta sinulle tärkeän?	Yhteisö, ystävät, oman itsetunnon vahvistus positiivisen palautteen kautta, inspiraation saaminen ja antaminen.	Saavutukset	itsetunnon vahvistuminen	inspiraation saaminen inspiraation antaminen	yhteisö ystävät positiivinen palaute

Taulukossa neljä on kolme esimerkkiä vastausten käsittelystä. Ensin tarkistin, sopiiko saatu vastaus sille muutoksen tasolle, jolle olen ennalta määritellyt kyseisen kysymyksen kaikki vastaukset. Pääasiassa näin oli. Etenkin kokemusten tasolle oli etukäteen määritelty useita kysymyksiä. Mikäli vastaus ei sopinut mielestäni kokemusten tasolle, se sopi yleensä hyvin saavutusten tasolle. Toisena määrittelin, millaisia asioita vastauksesta oli löydettävissä, ja mihin muutoksen kohteisiin ne sopivat parhaiten. Muutoksen kohteina identiteetti, materia ja maailma sekä sosiaaliset suhteet olivat pääasiassa hyvin erotettavissa toisistaan vastauksissa. Niistä jokaisesta pystyi muodostamaan kokonaisuuden, joka sisälsi neulepodcastaajien motivaatiokohteita juuri kyseiseltä muutoksen kohteelta sen kaikilla tasoilla.

5.5 Eettiset kysymykset

Piilohavainnointi aineistonkeruutapana voidaan nähdä eettisenä ongelmana, kun havainnoitavat ihmiset ovat tutkimuksen kohteena siitä tietämättä ja siihen lupautumattomina (Tuomi & Sarajärvi 2018, 70). Grönfors (2011) kiteyttää piilohavainnointiin liittyvät eettiset ongelmat kolmeen kysymykseen: ”Kenelle tutkija on vastuussa havainnoinnistaan?”, ”Onko tutkijalla oikeutta tehdä havaintoja tilanteissa, joissa tutkittavat eivät tiedä tutkijan läsnäolosta?” sekä ”Minkälaisia seurauksia aiheutuu tutkittaville piilohavainnoinnista?”. Piilohavainnoinnin käytöstä aineistonkeruutapana on tiettävästi ollut eriäviä mielipiteitä, ja osa tutkijoista kokee, että sen käyttö on epäeettistä, arveluttavaa ja virheellistä materiaalia tuottavaa. Osa tutkijoista puolestaan on sitä mieltä, että sosiologeilla on oikeus tehdä havaintoja missä tilanteessa tahansa, jos tarkoitus on tieteellinen ja tieteellisen tiedon tuottaminen. Käytetty menetelmä ei kuitenkaan saa tuottaa vahinkoa tutkimuksen kohteille. (Grönfors 2011, 59–60.)

Rohkenen yhdistää piilohavainnoinnin osaksi tutkimustani, sillä kyseessä on ennen tutkimuksen aloittamista tehdyt havainnot. Havainnointi on ollut alun perin osa oman harrastuksen sisäistämistä, eikä sillä ole havaintojen tekoaikaan ollut tutkimuksellista tarkoitusta. Tutkimuksellisen näkökulman tekemäni havainnot saivat vasta tutkimuksen suunnittelun aikaan, ja tällöinkin aineistona toimivat pääasiassa muistot ja kokemus siitä, kuinka asioita on tehty. Huomaamattomasti tehdyn tutkimuskentän seurannan laajuus on satoja tunteja videoita useiden vuosien ajalta, joten yksilöitä tai heidän neulepodcastejaan ei voi aineistosta mitenkään erottaa.

Tutkijan tiedonsaanti on yhteydessä siihen, kuinka paljon tutkijaan luotetaan. Luottamuksen myötä tutkija voi saada tietoonsa myös asioita, joita ei ole tarkoitettu tutkimusaineistoksi. Tutkijan tulee ymmärtää saamansa informaation laatu ja reagoida siihen parhaiten, ja eettisesti, sopivimmalla tavalla. (Grönfors 2011, 115.) Koska olen ollut itse osa tutkimaani yhteisöä, haluan myös

tutkimuksessani huomioida vuosien aikana saavutetun luottamuksellisen aseman tavalla, jossa en käsittele yhdenkään yksityisen henkilön videollaan käsittelemiä asioita tunnistettavasti. Tämän tyyppisessä tutkimuksessa on ilmaistava selkeästi, mikä kaikki sisältyy tutkimusaineistoon. Tässä tutkimuksessa vastaajien henkilöllisyydet sekä heidän harrastuksessaan käyttämänsä nimimerkit pysyvät salaisina eikä kenenkään tekemää videota käytetä suoraan tutkimusaineistona. Koska tutkin neulepodcasteja ja niiden tekijöiden motivaatioita, on erittäin tärkeää, että aineistonkeruutapani ja osallistujien odotukset siitä, mitä käytetään tutkimusaineistona, kohtaavat. Vaikka aineisto olisi saatavissa netissä kaikkien ulottuvilla, osa sisällöntuottajista voi kokea sen niin henkilökohtaisena, ettei halua sitä mukaan tutkimukseen. Tutkijan täytyy olla tietoinen osallistujien odotuksista ja toiveista näiden tuottamien sisältöjen käytön suhteen. (Hine 2011, 8.)

Tutkimuksessani on hyödynnetty kyselyä, johon harrastajat ovat saaneet halutessaan vastata. Harrastajat ovat vastanneet kyselyyn anonyymeinä, eikä heitä voida tunnistaa aineistosta. Tulosten lomassa on nostettu esiin joitakin harrastajien kyselyssä antamia kommentteja. Jokaiselle harrastajalle on arvottu oma numeronsa, joka ilmaistaan lainauksen yhteydessä esimerkiksi koodilla H2. Koodissa H tarkoittaa harrastajaa ja 2 harrastajan saamaa numeroa. Kysely on jaettu niihin sosiaalisen median paikkoihin, joissa alan harrastajat viettävät eniten aikaansa. Osallistujille kerrotaan kyselyn alussa heidän oikeutensa osallistua tai jättää osallistumatta tutkimukseen, myös sen jälkeen, kun kyselyyn on vastattu. Webropol-palvelin kyselyn tuottamisen alustana mahdollistaa vastauksen jäljittämisen ja poistamisen aineistosta myös jälkeinpäin. Kyselyyn liittyvän infisivun yhteydessä on ollut linkki tietosuojailmoitukseen, johon vastaajat ovat halutessaan päässeet tutustumaan ennen kyselyyn vastaamistaan. Tietosuojailmoituksesta käy ilmi tutkijan yhteystietojen lisäksi aineiston keräämiseen liittyvät yksityiskohdat. Tutkimuksessa ei ole kerätty minkäänlaista henkilötietorekisteriä, ja kaikki tieto, mitä tutkittavista on saatu, on heidän itsensä antamaa. Kyselyn testausvaiheessa kysymys YouTube -kanavan tilaajamäärästä herätti epäilyksiä tunnistettavuudesta. Tästä syystä asia on huomioitu myös tietosuojailmoituksessa erikseen muodossa ”Kyselyssä pyydettyä YouTube-kanavan tilaajamäärää hyödynnetään aineiston vertailussa, eikä sitä julkaista sellaisenaan missään vaiheessa tutkimusta.”.

6 Tulokset

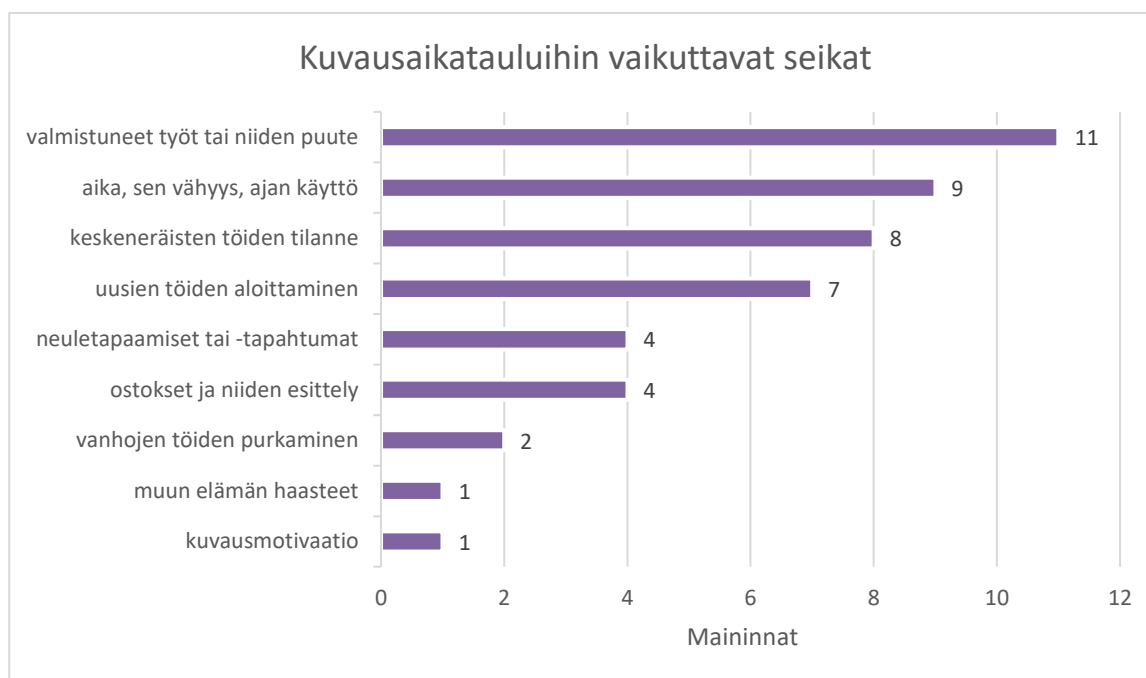
6.1 Neulepodcastin tekemisen monet tavat

6.1.1 Aikaa kuvaamiselle

Tekemieni havaintojen mukaan neulepodcastin aloittava neuleharrastaja tekee useamman kuin yhden neulepodcast-videon. Näitä videoita kutsutaan yleensä jaksoiksi. Aloittaessani omaa neulepodcast-harrastustani vuonna 2016 oli hyvin yleistä, että harrastajat julkaisivat uuden jakson joka viikko. Neulepodcast-jaksojen julkaisutahti on sittemmin hiipunut: videoita katsovan harrastajan näkökulmasta trendi on ollut havaittavissa jo jonkin aikaa, ja kyselyn saamat vastaukset puoltavat näitä havaintoja.

Kyselyyn vastanneista vain yksi harrastaja kertoo julkaisevansa videon kerran viikossa, ja kaksi harrastajaa julkaisevat videon joka toinen viikko. Suurin osa kyselyyni vastanneista harrastajista (n=7) julkaisee jakson kerran kuukaudessa. Kolme harrastajaa vastasi myös julkaisevansa ”silloin, kun huvittaa”. Noin puolella harrastajista on tavoitepituus videolle, ja puolet taas tekee videoistaan sen mittaisia, kun niistä sattuu tulemaan. Jaksojen tavoitepituus korreloi vastausten perusteella suoraan julkaisutahtiin: lyhyempiä videoita on helpompi julkaista usein, kun taas harvemmin videoita julkaisevat neulepodcastaajat kuvaavat yleensä pidempiä videoita. Neulepodcastien pituudet ovat saamieni vastausten mukaan mitä vain noin kymmenen minuutin ja parin tunnin väliltä. Harrastajat totesivat keskimäärin parhaan jakson pituuden olevan jotain 15–45 minuutin väliltä. Tämä koettiin yleisesti kätevimmäksi videon pituudeksi paitsi valmiin tuotoksen katsomisen, myös julkaisua edeltävän videon käsittelyn osalta.

Harrastajien kuvaamisaikatauluihin vaikuttivat useat eri neulomisharrastukseen kuuluvat asiat, kuten valmistuneet työt ja niiden puute (n=11), keskeneräisten töiden edistyminen tai edistymättömyys (n=8), uusien töiden aloittaminen (n=7), ostokset ja niiden esittely (n=4), neuletapaamiset ja -tapahtumat (n=4) sekä vanhojen töiden purkaminen (n=2). Harrastajat totesivat myös muun elämän asettamien rajoitteiden vaikuttavan huomattavasti videoiden tekemiseen. Etenkin aika, sen vähyys ja asioiden aikataulutuksen välttämättömyys nousivat vastauksista selkeästi esille. Tämä näkyy kuviossa 2, missä aikaan liittyvät asiat nousivat toiseksi tärkeimmäksi kuvaamisaikatauluihin vaikuttavaksi seikaksi jakson neulomissisältöjen rinnalle. ”Arki on usein niin kiireistä, etten ehdi kuvaamaan niin usein kuin haluaisi.”, toteaa H8.

Kuvio 2. Kuvausaikatauluihin vaikuttavat seikat.

Neulepodcastaajat mainitsivat kuvaavansa useammin, jos valmiita töitä näytti kertyvän kuvaamista odottamaan. Kaksi harrastajaa mainitsi myös erityisesti itse tehdyt lahjat, jotka halutaan esitellä neulepodcastissa ennen kuin ne annetaan eteenpäin. Tämän tyyppiset videoilla esiteltävät asiat olivat myös niitä, joiden vuoksi koettiin jopa painetta uuden neulepodcastin kuvaamiseen: ”Valmiit työt luovat painetta kuvata jaksoja, koska esimerkiksi lahjoiksi meneviä töitä en mielellään anna eteenpäin ennen kuin ne on esitelty jaksossa.” kiteyttää H13. Toisaalta mikäli esiteltävää ei ole ja tarve saada käsityö eteenpäin tai käyttöön ei ole hirveän suuri, videon kuvaaminenkin saattaa siirtyä tulevaisuuteen. Kokemukseni mukaan neulepodcastien teossa on ollut hyvin tyypillistä, että valmistuneet, viimeistellyt työt jäävät odottamaan videon kuvaamista ennen käyttöön pääsyä. Havaintojeni mukaan tästä tavasta on alettu kuitenkin joustaa. Tämä tarkoittaa jo käytössä olleiden, uusien neuleiden esittelyä videoilla silloin, kun kuvaaminen itselle parhaiten sopii.

6.1.2 Kuvaamiseen valmistautuminen

Kaikki kyselyyni vastanneet harrastajat kertoivat valmistautuvansa neulepodcast-jakson kuvaamiseen. Muistiinpanojen tekeminen ja esiteltävien asioiden kerääminen kuvauspaikalle olivat kaksi sellaista valmistautumistapaa, jotka mainittiin toistuvasti vastauksissa. Nämä kaksi tapaa valmistautua kuvaamiseen tukevat kokemukseni mukaan toinen toistaan. Käsitöitä kuvauspaikalle kerätessä niistä muistuu mieleen yksityiskohtia, joista videolla haluaa puhua. Muistiinpanojen tekeminen helpottaa näiden yksityiskohtien muistamista kuvaamisen aikana, kun vastaavia asioita

voi olla kerrottavana useammasta neuleesta. ”Kirjoitan muistikirjaan etukäteen aihealueet, joista haluan puhua ja kaikki niihin liittyvät yksityiskohtat esim. käytetyt lankamerkit ja -laadut. Mietin aiheiden järjestyksen ja kerään kasaan kaikki niihin liittyvät materiaalit.”, listaa H8 valmistautumiseensa liittyviä yksityiskohtia. Toisaalta kaikki neulepodcastaajat eivät tee muistiinpanoja, ja niilläkin, jotka niitä tekevät, muistiinpanojen yksityiskohtaisuus vaihtelee.

Valmistautumisen seuraavassa vaiheessa harrastaja laittaa kuntoon kuvausympäristönsä ja itsensä. Kuvausympäristöön liittyy yleensä vähintään pieniä siistimistöimenpiteitä, jottei videolla näy liikaa arjen elämää. Varsinkin kotiloissa kuvatessa kuvausympäristön valintaan liittyy useita, kunkin neulepodcastaajan itselleen tärkeäksi kokemia yksityiskohtia, jotka tekevät kuvaamisesta helpompaa ja mukavampaa. Yleensä jokin paikka valikoituu lopulta säännölliseksi kuvauspaikaksi. Esimerkiksi valaistuksella on suuri rooli oikeanlaisten värisävyjen esiin tuojana, jonka vuoksi osa neulepodcastaajista kuvaa mieluiten ikkunan äärellä luonnonvalossa.

Suurin osa (n=16) harrastajista kuvaa videonsa puhelimella. Muita käytössä olevia kuvaamisen välineitä ovat tällä harrastajajoukolla järjestelmäkamera (n=3), videokamera (n=2) ja tablettitietokone (n=1). Harrastajat pystyivät valitsemaan kyselyssä usean kuvausvälineen, joten muutama heistä hyödyntää kuvaamisessa ainakin kahta laitetta. Kaikki käytössä olevat elektroniset laitteet vaativat riittävästi akkua, joten valmistautumiseen sisältyy usein myös niiden lataamista. Kuvaamisessa käytetään havaintojeni mukaan usein myös apuvälineitä, kuten erilaisia kuvausvaloja, kameran jalkoja, taustakankaita tai taustalle esille nostettuja neuleita. Ei ole harvinaista, että harrastaja saattaa käyttää kameran alustana myös vaikkapa kirjapinoa virallisen jalan puuttuessa. Kaikkien näiden valmiiksi laittamiseen voi saada kulumaan yllättävän paljon aikaa. Osa vastaajista (n=2) kertoi tekevänsä kuvauspaikan valmiiksi saatuaan koevideon, josta käy ilmi, mikäli jotain muutoksia ympäristöön tarvitsee tehdä. Näitä ovat esimerkiksi tavaroiden siirtäminen eri paikkaan tai valaistuksen muuttaminen.

H3 kuvailee omaa kuvaamiseen valmistautumistaan seuraavalla tavalla: ”Asettelen tavarat lähelle kuvauspaikkaa, kuvaan yleensä lattialla istuen eli virittelen kännykän kolmijalkaan tuolin päälle. Meikkaan vähän - vähintään ripsiväriä. Valoja tarkistelen tilanteen mukaan. Pyrin myös siihen, että kissa ei ole samaan aikaan ulkona ja puolisolla muuta tekemistä kuin istua samassa huoneessa :D”. Kuten H3:n kuvailusta voi päätellä, neulepodcastin kuvaamiseen valmistautumiseen kuuluu usein paitsi itsensä, myös koko perheen valmistelua kuvausta varten. Perheen osalta tämä tarkoittaa sitä, että heille pyritään keksimään usein jotain muuta tekemistä siksi aikaa, kun neulepodcastaaja kuvaa. Tällöin videon kuvaaminen sujuu yleensä keskeytyksettä ja mahdollisimman rennosti.

Neulepodcastaaja itse valmistautuu kuvaamiseen ulkoisesti: pukeutumalla, meikkaamalla ja hiuksia laittamalla. Tekemieni havaintojen mukaan neulepodcastaajat pukeutuvat videoillaan usein itse tekemiinsä vaatteisiin tai asusteisiin. Usein videolla esiteltävä, uusi, valmistunut työ nähdään harrastajan yllä jo heti videon alussa.

6.1.3 Neulepodcastien sisältö

Suomalaiset neulepodcastaajat kuvaavat neulepodcasteja useimmiten yksin ($n=14$), mutta yhdessä tekeminenkin on tuttua: kolme harrastajista kertoi kuvaavansa videoita yhdessä jonkun kanssa. Lähes kaikki ($n=18$) kyselyyni vastanneet neulepodcast-harrastajat kuvaavat videoita kotonaan. Kaksi harrastajaa kuvaa videoita myös ulkona. Ulkona kuvatut jaksot voivat olla esimerkiksi parvekkeella tai luonnon helmassa kuvattuja. Yksin ja yhdessä kuvattujen, sekä kotona versus ulkona kuvattujen videoiden sisällöt ovat harrastajien antamien vastausten mukaan varsin yhteneväisiä, ja käsittelenkin niitä tässä kappaleessa hyvin yleisellä tasolla.

Neulepodcastin sisältö liittyy yleensä nimensä mukaisesti neuleisiin. Ei ole kuitenkaan tavatonta, että videoilla esitellään myös muita videon tekijälle tärkeitä asioita. Kyselyyni vastanneista harrastajista seitsemän kertoivat tekevänsä myös teemajaksoja. Havaintojeni mukaan nämä teemajakset voivat liittyä esimerkiksi eri neuletekniikoihin, neuleiden huoltoon tai vaikkapa erityyppisten sukkalankojen käyttökeston. Suurin osa neulepodcasteista on kuitenkin koosteita useammista osioista, joiden sisällöt vaihtelevat harrastajasta riippuen.

Neulepodcastin tekemisessä ei ole erityisiä sääntöjä, ja harrastajat voivatkin tehdä jaksoistaan juuri sellaisia kuin itse haluavat. Jaksoille on kuitenkin muotoutunut jo varsin varhaisessa vaiheessa tietynlainen kaava, jota neulepodcastaajat usein noudattavat tekijästä riippumatta. Suurin osa harrastajista ($n=16$) kertoi noudattavansa tällaista perinteiseksi miellettyä kaavaa videoita tehdessään. Perinteinen jakson kaava on harrastajien vastausten perusteella edelleen samankaltainen kuin oman harrastukseni aikaan. Podcastin alussa on yleensä lyhyt osio, jossa neuloja esittelee itsensä, nimeää podcastinsa ja mahdollisesti kertoo jaksonumeron ja esimerkiksi jakson kulkuun liittyviä asioita. Yleensä myös muut, tärkeäksi koetut aiheet käsitellään heti videon alussa: näitä voi olla vaikkapa tulevien tapahtumien mainostaminen tai jonkin kisan julkistaminen. Tämän jälkeen perinteisen jakson kaavan mukaisesti esittelyssä ovat ensin valmiit työt, sitten keskeneräiset ja suunnitelmat. Videon lopulla ovat yleensä sellaiset aiheet, jotka eivät suoraan koske meneillään olevia neuleprojekteja. Nämä ovat usein aiheeseen liittyviä asioita kuten ostoksia tai muuta postia, ompelua tai muita käsityötekniikoita tai vaikkapa kirja-arvioita tai podcast-ehdotuksia. Tekemieni

havaintojen mukaan on todella yleistä, että suomalaiset neulepodcastaajat myös kertovat kuulumisia omaan elämäänsä liittyen. Tällainen osio on yleensä videon lopussa.

Harrastajista löytyi myös muutama (n=3) neulepodcastaaja, jotka eivät esittele jaksoissaan asioita aina samassa järjestyksessä. Yksi harrastaja kertoo, että heidän videoillaan on käytössä perinteinen rakenne. Sitä ei kuitenkaan aina noudateta, jos keskustelu jaksoa kuvaavien neulepodcastaajien kesken soljuu muutoin mukavasti. Kaksi vastaajista totesi videoidensa sisällön vaihtelevan, jolloin tietyn kaavan noudattaminen on epärelevanttia. H8:n vastauksessa nousee esiin myös halu järkevään ja rentoon harrastamiseen: ”En halua luoda fiilistä, että koko ajan täytyy neuloa kauheaa vauhtia jotain uutta. Ekologisuus ja eettisyys ovat minulle tärkeitä ja haluan puhua usein niiden näkökulmasta.”. Hänen tapauksessaan kuvaamisen edellytyksenä ei siis ole aina valmiiden tai edes keskeneräisten töiden esittely, vaan videoilla voidaan käsitellä muita harrastukseen liittyviä aiheita.

Kuvaaminen itsessään on hyvin rutiininomaista. Yleensä neulepodcastaaja istuu kameran edessä kasvot kameraa kohti. Harrastajan ilmeet ja eleet näkyvät samalla, kun esiteltäviä neuleita ja muita asioita nostetaan kameran ja podcastaajan väliin lähempää tarkastelua varten. Neuleita pidellään käsivaralla, eri etäisyyksillä kameraan nähden: esimerkiksi paidan istuvuutta voi katsojana kuvitella paremmin, kun sen painaa kehoa vasten. Yksityiskohtia puolestaan on helpompi tarkastella, kun neuletta ojennetaan lähemmäs kameraa. Osa neulepodcastaajista käyttää tämän tyyppisen videon lisänä erikseen kuvattua kuva- ja videomateriaalia, jota lisätään editointivaiheessa videon päälle. Näissä pätkissä esimerkiksi valmis vaate tai asuste voi olla podcastaajan itsensä yllä, jolloin sen istuvuus, värit ja yksityiskohdat voivat näkyä vielä paremmin. Keskeneräisten neuleiden osalta lisämateriaalissa voidaan esimerkiksi kuvailla havaittuja ongelmakohtia tai vaikkapa vain ihastella käytettyjen lankojen ominaisuuksia.

Samalla, kun videolla esitellään konkreettisesti esimerkiksi valmista neuletta, neulepodcastaaja kertoo siihen liittyvistä yksityiskohdista. Tällaisia yksityiskohtia voivat olla esimerkiksi langan merkki, sen kuitusisältö, värikoodi tai nimi, neuleprojektissa käytetyn ohjeen ja sen suunnittelijan nimi, paljonko lankaa kului tai käytettyjen puikkojen koko. Lisäksi podcastaajat kertovat usein työhön liittyviä mielteitään. Näihin kuuluvat esimerkiksi asiat, joista he pitävät tai eivät pidä käytetyssä ohjeessa tai vaikkapa langassa tai puikoissa. Podcastaajan mukaan neuletöitä ja niihin liittyviä yksityiskohtia esitellään joko todella pikkutarkasti tai hieman laveammin. Yleistä on, että katsojat saavat seurata neuleprojektin etenemistä sen ensimmäisiltä kerroksilta saakka.

Jos podcastia on kuvaamassa kaksi tai useampi harrastaja, neuletöitä ojennellaan usein myös toiselle ihailtavaksi ja hypisteltäviksi. Tällaiseen podcastiin liittyy usein yhteisiä pohdintoja eri

asioiden osalta, ja videoissa on vielä enemmän esillä ystävän luona kahvilla -tuntemus. Kahden henkilön välinen dialogi tuo videoon mukavaa rentoutta ja sisältöön yllättävyyttä, kun keskustelu ja aihe saattaa rönsyillä aiheesta toiseen.

6.1.4 Editointi ja julkaisu

Tekemieni havaintojen mukaan suomalaiset neulepodcastit ovat teknisesti laadultaan hyviä. Nykyaikaisilla välineillä kuvaaminen mahdollistaa hyvän kuvanlaadun, ja apuvälineitä käyttämällä esimerkiksi äänenlaatua on mahdollista muokata jokaisen harrastajan mieleen sopivaksi. Havaintojeni mukaan valaistuksen ja liian hiljaisella olevan äänen ongelmat ovat yleisimpiä, ja niitä myös katsojat mainitsevat useimmiten palautetta pyydetessä. Suomalaiset neulepodcastaajat vaikuttaisivat arvostavan hyvää laatua omissa ja muiden videoissa, ja 15 kyselyyni vastannutta harrastajaa kertoikin editoivansa, eli muokkaavansa, videoitaan jotenkin. Editoinnin laajuus vaihtelee neulepodcastaajasta ja käytettävissä olevasta ajasta riippuen. Jokaisella on oma, tunnistettava tyylinsä tehdä videoita, ja se näkyy myös editoinnissa.

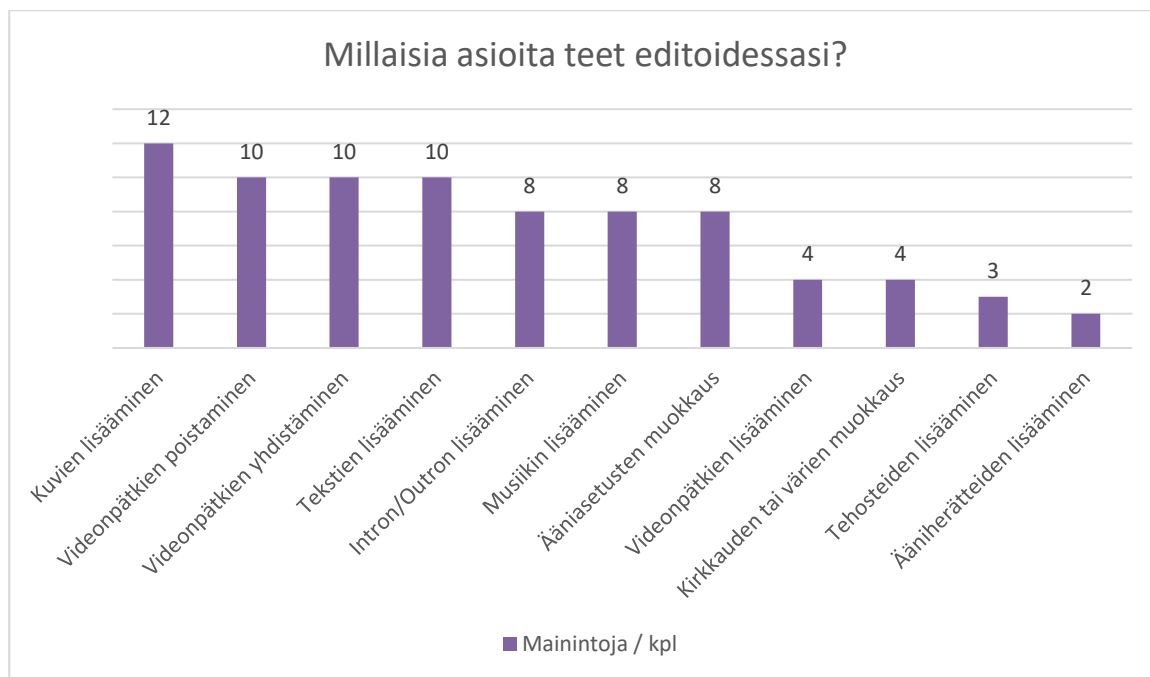
Ennen editointia video- ja kuvamateriaali siirretään tietokoneelle ja siellä editointiohjelmaan. Havaintojeni mukaan suurin osa neulepodcastaajista editoi videonsa tietokoneella, mutta vastaan on tullut myös neulepodcasteja, joiden tekijä kertoo editoivansa videonsa kännykällä. Tämä mahdollistuu pääasiassa lyhyitä videoita tehdessä, sillä pidempää videota on yleensä aika raskasta editoida kännykän pienellä näytöllä. Raskas-sana liittyy tässä siihen, ettei kyseinen laite ole välttämättä riittävän tehokas pystyäkseen sujuvaan videonmuokkaukseen, ja tehottomuus johtaa usein myös hyvin pitkään videoiden käsittelyaikaan. Kokemukseni mukaan pitkiä, runsaasti materiaalia sisältäviä videoita voi olla raskasta editoida myös tietokoneella, mikä näyttäytyy osasyynä sille, miksi kaikki eivät editoi videoita. Mikäli käytössä oleva tietokone ei ole kovin tehokas, runsaasti materiaalia sisältävän videon editoiminen kaikkine tiedostojen siirto-, lataus- ja tallennusvaiheineen vie paljon aikaa.

Videon kuvaaminen ja sen editointi vie yleensä noin 2–4 kertaa valmiin videon mittaisen ajan riippuen siitä, kuinka paljon esimerkiksi editointiin on käytetty aikaa. Olen todennut tämän itse oman harrastukseni ohessa, ja havainnut muiden neulepodcastaajien aihetta sivuavissa kertomuksissa. Neulepodcastaaja H12 uppoaa asian ytimeen kuvaillessaan videonsa kuvaamis- ja editointiprosessia kaikkine yksityiskohtineen.

Kuvasin raakavideon yhdeksi videotiedostoksi, ja saatoin välillä poistua esim. hakemaan juotavaa. Poistin kaikki nämä tyhjät välit editoidessani. Samaten saatoin kuvata saman asian

useampaan kertaan, jos en ollut tyytyväinen ensimmäiseen ottoon, ja leikkelin nämä epäonnistuneet uudelleen kuvatut pätkät pois lopullisesta versiosta. Lisäsin alkutekstit (podcastin nimi ja jakson numero sekä luettelo videon aiheista), aloituskuvan (edellä mainittujen taustalla oleva YouTubein thumbnailiksi myös käyttämäni vaihtuva valokuva), lopputekstit (yhteystietoni), teemamusiikin, tarvittaessa lisäsin videon päälle valokuvia ja tekstejä sekä ääniherätteet tekstien ilmestymisen kohtaan. Tarkistin leikkausten sujuvuuden ja äänenvoimakkuustasot pitkin videota. Käytännössä siis katsoin lopuksi koko editoidun videon kertaalleen vielä läpi ennen sen tallentamista. H12

Yllä olevan kuvailun mukainen jakson editointi on myös itselleni tuttua, vaikka kaikkia mainittuja yksityiskohtia en itse videoihini laittanutkaan. Käytännössä videon käsittely ottaa yllä olevan mukaisesti tehtynä useita katselukertoja, joista jokaisella sitä parannellaan ja siihen lisätään erilaisia yksityiskohtia. Osa harrastajista, kuten H12, katsoo lopuksi valmiin jaksonsa vielä kerran läpi siihen puuttumatta; itse saatoin vain toistaa muokatut kohdat pari kertaa läpi hypellen videon alusta loppuun, katsomatta koko jaksoa kertaakaan keskeyttämättä läpi.

Kuvio 3. Mitä asioita harrastajat tekevät editoidessaan videoita.

Kyselyn vastaukset asioista, joita editoidessa tehdään, vastasivat osaltaan myös omia havaintojani ja kokemuksiani. Yleisimmät muokkaukset, joita neulepodcastiin sisällytettävälle videoille tehdään, on kahden tai useamman videon yhdistäminen yhtenäiseksi videoksi sekä yhden yhtenäisen videon leikkely useampaan osaan. Oli kyseessä kumpi tilanne hyvänsä, on yleistä, että videosta poistetaan

samalla epäonnistuneita kohtauksia. Jäljelle jääneiden pätkien välille saatetaan lisätä erilaisia siirtymäanimaatioita, kuvia ja musiikkia. Usein videota voidaan leikellä myös nimenomaan sen vuoksi, että siihen halutaan lisätä väliotsikoita tai siirtymiä eri osioiden välille. Tekstien lisääminen onkin toisiksi yleisin asia, mitä editoidessa lisätään. Erilaiset äänen muokkaukset, musiikin lisääminen (esim. alku- ja lopputunnusmusiikit), ja ääniherätteet ovat myös yleisesti käytössä. Editoinnin jälkeen video tallennetaan ensin laitteelle, jolla sitä on muokattu, ja sen jälkeen ladataan YouTubeen neulepodcastin omalle kanavalle. Mikäli neulepodcastaaja ei harrasta editointia, kuvaamisen jälkeinen valmis video ladataan YouTubeen sellaisenaan. Kun videon lataa YouTubeen, sen oheen voi lisätä esimerkiksi klikattavia infolinkkejä. Videon alle kirjoitetaan usein videolla esiteltävien asioiden tietoja ja linkkejä mainituille sivustoille, esimerkiksi lankakauppoihin tai neuleohjeisiin.

Editoimalla videoita neulepodcastaaja saa yleensä yhteneväisen ilmeen ja tunnistettavan tyylin kanavansa kaikkiin videoihin. Katsojan näkökulmasta videosta toiseen toistuvat yksityiskohdat lisäävät niiden tekijän tuttuuden tunnetta. Tämä houkuttelee palaamaan videoiden pariin yhä uudestaan. Toisaalta editoimattomuuskaan ei ole huono juttu: hyvän laatunsa vuoksi suomalaiset neulepodcastit ovat miellyttävää katseltavaa, ja havaintojeni mukaan pääasia näillä videoilla on yleensä kuulla tietyn henkilön käsityökuulumisia. Tähän viittaa vahvasti yhä uudelleen saman tekijän videoiden pariin palaavat katsojat siitäkin huolimatta, oliko videoita editoitu mitenkään vai ei.

6.2 Motivaatiot neulepodcastien takana

6.2.1 Odotukset

Kaikki kyselyyn vastanneet neulepodcastaajat kertoivat katsovansa muiden tekemiä neulepodcasteja. Alun perin harrastajat ovat törmänneet neulepodcasteihin sosiaalisen median tai ystävien kautta. Pari harrastajaa kertoi löytäneensä neulepodcastit vahingossa muita asioita etsiessään. Oman neulepodcastin aloittamisen suhteen harrastajat jakaantuivat kolmeen ryhmään sen perusteella, kuinka kauan he katselivat muiden jaksoja ennen oman neulepodcastinsa aloittamista: alle puoli vuotta ($n=8$), noin vuoden ($n=4$) ja useamman vuoden ($n=7$). Innokkain harrastaja kertoi aloittaneensa oman neulepodcastin katsottuaan pari jaksoa, ja harkitsevimmat pohtivat asiaa useamman vuoden ennen omansa aloittamista. Parin viikon katselun jälkeen oman neulepodcastinsa aloittanut H19 toteaa ”Hyvin nopeasti totesin haluavani tehdä samaa itsekin.”.

Vastauksissaan harrastajat nostavat esiin omia motivaatioitaan oman neulepodcastinsa aloittamiselle. Nämä motivaatiot liittyvät odotuksiin siitä, millaista harrastus olisi ja millaisia asioita se toisi heidän elämäänsä tullessaan. Harrastajat mainitsivat vastauksissaan yleensä useamman syyn neulepodcastin aloittamiselle, ja kaikki näistä syistä istuvat hyvin Forbesin motivaatiomallin odotusten tasolle. Identiteettiä kehittäviin motivaationkohteisiin sisältyi ajatuksia minäpystyvyydestä ja itsevarmuudesta, ja esimerkiksi H4 ”Koska kaikki muutkin, niin minäkin.” ja H9 ”Tykkäsin katsoa muiden videoita, ja ajattelin että minullakin olisi jotain annettavaa neuleyhteisöön.” ilmaisivat selkeästi innostuneensa tekemisestä tältä kannalta.

Materiaalisen maailman osalta harrastajat motivoituivat itsensä haastamisesta sekä uusien asioiden kokeilemisesta ja opettelusta. Neulepodcastinsa vuonna 2016 aloittaneiden vastauksista käy ilmi se, että heitä kiinnosti kokonaan uuden harrastuksen tuominen Suomeen. Yksi näistä harrastajista on H12, joka kertoo motivaatiostaan harrastuksen aloittamiseen näin: ”Tajusin, ettei sen kaltaista sisältöä ole vielä suomeksi juurikaan saatavilla ja koska tykkäsin editoinnista, halusin kokeilla itsekin.”. Osa harrastajista puolestaan motivoitui siitä, että heillä on jotain uutta ja erilaista annettavaa tietyllä kaavalla muotoutuneiden neulepodcastien rinnalle. Motivoitumiseen liittyi usein myös vahva usko siitä, että sekä neulomis- että videoidentekoharrastuksessa on mahdollista kehittyä harjoittelemalla, jonka lopputuloksena on hyvää neulesisältöä muille katsottavaksi. H13 kuvailee uuden oppimiseen liittyvää motivoitumistaan seuraavalla tavalla: ”- Toisaalta halusin haastaa itseäni ja kokeilla uusia juttuja, ja uskoin että voisin pienen harjoittelun jälkeen tuottaa hyvää sisältöä.”.

Lähes kaikki harrastajat sivusivat vastauksissaan sosiaalisten suhteiden tärkeyttä neulepodcastin aloittamispäätökselle. He halusivat kuulua joukkoon, saada kavereita ja olla vuorovaikutuksessa muiden neulepodcastaajien ja neulepodcasteja katsovien neulojien kanssa. Oman tekemisen jakaminen nousi yhdeksi suureksi motivaattoriksi harrastajien keskuudessa: osa heistä koki, ettei lähipiirissä ole mielenkiintoa kuunnella harrastukseen liittyviä yksityiskohtia niin paljoa, kuin heillä olisi intoa kertoa niistä. Harrastajat kokivat neulepodcastit mahdollisuutena jakaa pienempiäkin yksityiskohtia omasta tekemisestään siitä innostuneelle yleisölle.

6.2.2 Kokemukset

Neulepodcast-harrastuksen aloitettuaan neulojat kokivat usein odotustensa täyttymistä. Forbesin motivaatiomallin kokemusten tasolla neulojat motivoituvat paitsi itse tekemällä, myös katsomalla muiden harrastajien neulepodcasteja. Neulepodcastaajat pääsivät toteuttamaan omaa identiteettiään tuottamalla itsensä näköistä sisältöä ja esittelemällä tekemiään neuleita muille. He kokivat voivansa

tuoda iloa muille tuottamallaan sisällöllä, ja pääsevänsä jakamaan intohimonsa harrastukseen muiden samanhenkisten kanssa. Harrastajat kokivat löytävänsä muiden neulepodcasteja katsomalla aiheita, joihin voivat ottaa kantaa omassa podcastissaan. Yksilölliseen itseilmaisuuun liittyy yksilöllisten arvojen ilmaiseminen, mikä mahdollistuu tämänkaltaisessa tilanteessa.

Neulepodcastaaja H3 nosti vastauksessaan esiin sen, kuinka ihanaa on löytää henkilöitä, joiden kanssa tyyli menee yksiin, ja toisaalta on hauskaa seurata sellaisia neulepodcastaajia, joilla on aivan erilainen tyyli kuin itsellä: ”Olen saanut ihan hirveästi ideoita muilta! Monet mallit saattavat mennä ohi, mutta kun näkee ne ”elävän mallin päällä” saattaa löytää itsellekin sopivia neuleita. On myös ihana löytää henkilöitä, joiden kanssa tyyli menee yksiin. On myös hauska seurata niitä, joiden tyyli ei mene yksiin - niistäkin usein saan inspiraatiota tehdä.” Samanlaisuus ja toisaalta erilaisuus voivat siis olla yksilöä motivoivia asioita, samalla vaikuttaen oman yksilöllisen maun ja tyylin kehittymiseen.

Neulepodcastaajat ovat hyvin omistautuneita harrastukselleen. Omistautumiselle tyypillistä on tehdä elämän aktiviteetteja niin, että se tuottaa hyvää oloa. Tekeminen nähdään innostavana, tuotteliaana ja mukaansa tempaavana. Neulepodcastaajilla omistautuminen näyttäytyy harrastuksen kokonaisvaltaisuutena: jos itse tekee neulepodcasteja, todennäköisesti myös katsoo muiden jaksoja. Harrastajat kertoivatkin muiden neulepodcastien katselemisen olevan heille osa harrastusta. Kyselyyn vastanneet harrastajat kertoivat katsovansa muiden neulepodcasteja usein (n=13) tai joskus (n=6). Neulepodcastaajat neulovat runsaasti, jotta heillä olisi sisältöä neulepodcasteihinsa. Neulomisen ohessa he katselevat usein muiden neulepodcasteja, osaksi saadakseen virtuaalista neuleseuraa, osaksi inspiroituakseen. H9 kuvailee neulepodcastien katsomisen tärkeyttä itselleen seuraavalla tavalla: ”Neulominen on yksinäistä puuhaa, mutta kun katselee podcasteja, on aina neuleseuraa.”. Osa harrastajista mainitsi muiden neulepodcastien katselemisen olevan yksinkertaisesti mukavaa ja mielenkiintoista. Muiden neulepodcasteja katselemalla harrastajat saavat tietoa ajankohtaisista asioista, kuten meneillään olevista yhteistekemisistä, uutuuksista ja muoti-ilmiöistä. He kokevat oppineensa uutta neulomisesta ja siihen liittyvistä asioista kuten ohjeista, langoista, välineistä ja tekniikoista. Muiden neulepodcasteista neulepodcastaajat kokevat saavansa myös vertaistukea tekemiseen silloin, kun kokevat sitä tarvitsevansa.

Oman neulepodcastin tekemisessä motivoivat monipuolisen sisällön tuottaminen, halu jakaa omia tekemisiä ja innostaa muita kokeilemaan uusia asioita. Neulepodcastien tekemisessä harrastajat omaavat monenlaisia motivaation kohteita, ja esimerkiksi H6 kuvailee motivoitumistaan seuraavasti: ”Mahdollisuus puhua ja jakaa tietoa itselle tärkeästä harrastuksesta. - - pääsen jakamaan intohimoani käsitöihin. Lisäksi katsojien kommentit videoihin ja muutamat

livetapaamiset. Erityisesti se kun joku kertoo videoideni inspiroineen tai auttaneen kokeilemaan uutta motivoi jatkamaan videoiden tekoa.”. Katsojilta saadut kommentit ja kiva palaute omista ideoista kannustavat jatkamaan harrastamista ja keskustelemaan. Harrastajat mainitsivat ilahtuvansa, kun joku kommentoi inspiroituneensa neulepodcastin aiheesta tai vaikkapa hyödyntäneensä videoita uuden kokeilemisessä ja oppimisessa. H3 on yksi niistä harrastajista, joita asia ilahduttaa: ”On ihana kuulla, kun ihmiset kertovat inspiroituneensa jostain mitä olen tehnyt.”. Neulepodcasteja tehdään usein yksin, mutta se voi parhaimmillaan olla harrastus, johon sisältyy runsaasti sosiaalista vuorovaikutusta muiden kanssa. Harrastajat kokevat neulepodcastharrastuksen mahdollistavan nähdäksi tulemisen ja huomion keskipisteenä olemisen omilla ehdoillaan.

Muiden innostus omasta tekemisestä tarttuu ja tuottaa hyvää mieltä niin tekijälle kuin katsojallekin. Harrastukseen liittyy yhteistekemisen, yhteisneulontojen ja yhteistempausten järjestämisen kulttuuri, joka kumpuaa nimenomaan tästä molemminpuolisesta innostumisesta jotain asiaa kohtaan, ja haluna tehdä jotain yhdessä ja yhteisönä. Vuorovaikutuksellisuus nähdään tärkeänä osana harrastusta, ja siksi harrastajat usein ottavat aikaa vastataksaan saamiinsa kommentteihin, ja toisaalta kommentoivat muiden neulepodcasteja. Katsojat ja toiset neulepodcastaajat nähdään neuleystävinä, joista tulee tärkeä osa omaa sosiaalista elämää toisinaan myös internetin ulkopuolella. Tämä tekee neulepodcast-harrastuksesta tärkeän useimmille harrastajille.

6.2.3 Saavutukset

Vertaillen neulepodcastaajien odotuksia ja kokemuksia harrastuksestaan käy ilmi, että he ovat saavuttaneet niitä asioita, joita toivoivat uuden harrastuksen aloittamisen tuovan tullessaan. Näitä asioita käsitellään Forbesin motivaatiomallin saavutusten tasolla. Huomioitavaa on, että useimmilla vastanneilla harrastajilla harrastus jatkuu yhä, ja osa on tauolla tai lopettanut harrastuksensa. Tämä merkitsee sitä, että monenlaisia tavoitteita tulee vielä saavutettaviksi tai jää saavuttamatta riippuen harrastajan tilanteesta.

Harrastuksensa myötä neulepodcastaajien tieto omista vahvuuksistaan on kasvanut. He ymmärtävät omaa potentiaaliaan paremmin ja ovat kehittäneet harrastuksensa aikana paitsi konkreettisia neulomisen taitojaan, myös henkistä kapasiteettiaan. Neulepodcastaaja H13 mainitsee itsetuntonsa vahvistuneen saamansa positiivisen palautteen ansiosta. H18 ottaa puolestaan esiin neulepodcastin kuvaamisen mukanaan tuoman tunteen siitä, että omaa samanhenkisiä ystäviä: ”Kuvaaminen on aika terapeutista itselle, kun ei hirveästi ole live ystäviä jonka kanssa pääsis höpöttelee neuleista tai mistään muustakaan.” Lopettanut harrastaja H5 kertoo ”Kun lopetin, minulla oli monta ideaa, miten tehdä podcastia eri tavalla.”

Neulepodcastaajat kokevat saavansa harrastuksestaan hyviä asioita ja kokevat saavutetuista asioista iloa ja ylpeyttä. Eräs harrastajista kertoi harrastuksen olevan itselleen tärkeä, koska sen myötä hänellä on mahdollisuus puhua ja jakaa tietoa muille. H19 oli samoilla linjoilla, ja totesi harrastuksen olevan ”Mahdollisuus tuoda jotain hyvää ihmisille ja itselle.”. Nämä harrastajat kokevat saavuttaneensa harrastuksen myötä sellaisen aseman yhteisössä, jossa voivat vaikuttaa ympärillään oleviin ihmisiin positiivisesti. Harrastus on tuottanut erään neulepodcastaajan mukaan myös runsaasti iloa ja hauskoja hetkiä. Konkreettisin hyöty neulepodcast-harrastuksesta on ehkä ollut harrastajalle, joka mainitsi innostuneensa neulepodcastin tekemisen myötä videoiden editoinnista niin paljon, että hän hyödyntää taitoa työssään nykypäivänä jatkuvasti.

Kun kysyin harrastajilta, millaiset asiat tekevät neulepodcast-harrastuksesta heille tärkeän, kaikki vastaajat yhtä lukuun ottamatta mainitsivat yhteisöön kuulumisen tunteen ja/tai neuleystävien ja tuttavien löytämisen:

”Yhteisöllisyys ja ystävyys-suhteet, joita olen muodostanut podcastin tekemisen ja muiden podcastien katselun kautta.” H12

”Neuletapaukset ja tapahtumat aiheeseen liittyen, muiden neuleharrastajien kanssa kohtaaminen sekä kommentoiminen että oikeassa elämässä.” H14

”Ihmisten kanssa keskusteleminen ja vuorovaikutus. Olen saanut tutustua uusiin ihmisiin, joita kiinnostavat samat asiat. Palautteen saaminen ja kehittyminen.” H8

”Neuleyhteisö on ihan paras! On ihanaa kun neuletapauksissa tuntemattomat ihmiset tulevat juttelemaan.” H9

Yhteisöön kuulumisen tunne ja ystävien löytäminen olivat näiden harrastajien toiveena neulepodcastia aloittaessa, ja vaikuttaa siltä, että he ovat saavuttaneet haluamiaan sosiaalisia asioita harrastuksessaan. Kysymyksen saamissa vastauksissa on nähtävissä iloa ja hyvää fiilistä harrastuksen mukanaan tuomista asioista, joista sosiaaliset suhteet ja niiden omaaminen oli yksi suurimmista motivoitumisen kohteista harrastusta aloittaessa ja sen aikana.

Taulukko 5. Motivaatiomalli

Aineistosta esiin nousseet motivaatioiden kohteet sijoiteltuna Forbesin motivaatiomalliin.

	Muutoksen kohde		
	Oma identiteetti (<i>Self</i>)	Materia ja maailma (<i>Material World</i>)	Sosiaaliset suhteet (<i>Social World</i>)
Muutoksen taso			
Odotukset (<i>Being</i>)	Turvallisuus Minullakin voisi olla jotain annettavaa. Jos muutkin voivat, minäkin voin. Muiden neulepodcasteja on mukavaa katsoa (<i>Ehkä siis minunkin?</i>).	Voimaantuminen Uudenlaisen sisällön luominen. Itsen haastaminen. Uusien asioiden kokeileminen. Usko omiin taitoihin (<i>Harjoittelemalla voin tuottaa hyvää sisältöä</i>).	Kuuluminen Kavereiden saaminen. Neuleyhteisöön kuuluminen. Vuorovaikutteisuus. Oman tekemisen jakaminen muiden kanssa. Joukkoon kuuluminen: <i>Kaikki muutkin tekevät</i>
Kokemukset (<i>Doing</i>)	Identiteetti Pääsen toteuttamaan itseäni ja jakamaan intohimoni muiden kanssa. Voin esitellä tekemisiäni ja tuoda sillä muillekin iloa. Voin ottaa kantaa minua kiinnostaviin aiheisiin. Löysin henkilöitä, joilla on samanlainen tyyli kuin minulla. Toisaalta sain inspiraatiota niiltä, joiden tyyli on aivan erilainen.	Omistautuminen Opin koko ajan uutta. Tekeminen on hauskaa. On kivaa esitellä käsitöitä niille, joita ne oikeasti kiinnostavat. Pystyn tuottamaan monipuolista sisältöä. Saan muiden podcasteista tietoa esimerkiksi uutuuksista ja muoti-ilmiöistä. Inspiroituminen ja muiden inspiroiminen.	Hoiva Kokemus yhteisöön kuulumisesta. Nähdyksi tuleminen ja huomion keskipisteenä oleminen omilla ehdoilla. Muiden innostus ja inspiroituminen omasta tekemisestä. Yhdessä tekeminen.
Saavutukset (<i>Having</i>)	Taito Oman itsetunnon vahvistuminen. Kuvaaminen terapeuttisena osana elämää. Palautteen kautta tapahtuva kehittyminen. <i>Kun lopetin, minulla oli monta ideaa, kuinka tehdä podcastia eri tavalla.</i>	Saavuttaminen Mahdollisuus tehdä hyvää. Videoiden editoinnista tuli osa jokapäiväistä työtä. Yhteinen ilo ja hauskat hetket käsitöiden parissa.	Arvostus Neuleystävien ja tuttavien löytäminen. <i>Minulla on yleisö, joka haluaa nähdä ja kuulla minusta ja käsitöistäni.</i> Voisiko tekeminen mahdollistaa tulevaisuudessa uusia uramahdollisuuksia?

Neulepodcasteja harrastavien neulojien motivaatiot neulepodcastin aloittamisen ja sen tekemisen jatkamisen takana ovat moninaiset. Forbesin motivaatiomallin mukaisesti ne liittyvät turvallisuuden tunteeseen, voimaantumiseen, kuulumisen tunteeseen, identiteettiin, omistautumiseen, hoivan tunteeseen, taitojen vahvistamiseen sekä erilaisten asioiden ja arvostuksen saavuttamiseen. Taulukossa 5 on nähtävillä harrastajien erilaisten motivaation kohteiden sijoittuminen Forbesin motivaatiomallin mukaisesti. Kysely nosti esiin selkeät motivaation kohteet, joista osa yhdistää kaikkia neulepodcastaajia. Esimerkiksi sosiaalisiin suhteisiin ja niiden saavuttamiseen liittyvät motivaationlähteet olivat toistuva aihe kaikissa motivaatioon liittyvissä kysymyksissä. Tästä voisi päätellä, että neulepodcast-harrastuksella on suuri sosiaalinen merkitys niitä katsoville ja niitä tekeville neuleharrastajille.

Tiiviisti sosiaalisten suhteiden perässä tulivat myös omaan identiteettiin ja materiaan/maailmaan liittyvät motivaationlähteet, ja tyypillisimmillään jokainen neulepodcastaaja omasi useita erilaisia henkilökohtaisia motivaation kohteita harrastuksensa aloittamiseen ja jatkamiseen. Yksikään näistä motivaation kohteista ei olisi yksinään riittävän houkutteleva, mutta yhdistelmänä ne tuottavat monipuolisen toiveiden, tekemisen ja saavuttamisen kentän, joka innostaa tarttumaan harrastukseen ja jatkamaan sitä jopa useita vuosia.

6.2.4 Kun harrastus ei enää motivoi

Neulepodcastien kaltaisissa harrastuksissa on mahdollista havaita suuri määrä sellaisia motivaation kohteita, jotka motivoivat yksilöitä vahvasti aloittamaan ja jatkamaan harrastustaan. Toisinaan kuitenkin käy niin, että harrastus ei enää syystä tai toisesta motivoikaan. Kyselyyni vastasi viisi harrastuksensa lopettanutta neulepodcastaajaa, ja kaksi heistä kertoi lopettaneensa harrastuksensa nimenomaan motivaationpuutteen vuoksi. Näin kävi myös minulle, ja halusin tutkimuksessani sivuta myös tätä aihetta osana motivaatiota. Neulepodcast-harrastajien motivaatiopuutosten taustalta voidaan havaita kolme erilaista syytä: olemassa olevat haasteet, ulkoa päin tuleva paine ja harrastuksen toteutumattomat tavoitteet.

Eniten motivaatiopuutosta tuottivat sellaiset asiat, jotka aiheuttivat muutoinkin haasteita harrastamiseen. Näitä asioita olivat ajan puute, harrastuksen muuttuminen rutiiniksi ja muut harrastusta hidastavat ja siten hankaloittavat syyt. Siinä, missä aika näyttäytyy toisiksi tärkeimpänä kuvausaikatauluihin vaikuttavana asiana, se näyttäytyy myös haasteena harrastuksen jatkumiselle ja suurena motivaatiopuutoksen aiheuttajana. Kysymykseen ”Millaiset asiat aiheuttavat motivaatiopuutosta neulepodcastin tekemisen suhteen” puolet

vastaajista (n=8) mainitsi ajanpuutoksen. Esimerkiksi ajan puutteen vuoksi sattuva pidempi kuvausväli jaksojen välillä tekee sen, että kuvaamisen aloittaminen voi tuntua haastavalta sitten kun sille olisi aikaa. Tunnistan kyseisen tunteen, ja itselläni yllä kuvatun mukainen tilanne näyttäytyi nimenomaan negatiivisena haastavuutena, joka osaltaan syö motivaatiota jatkamiseen. Harrastuksen rutiininomaisuus ja toisto aiheuttivat osaltaan harrastajissa tylsistymistä ja sen myötä motivaatiopuutosta. H12 kuvailee tilannetta seuraavalla tavalla:

”Videoiden tekemiseen menee valtavasti aikaa ja kun tekee useita vuosia, homma alkaa toistaa itseään ja muuttuu väärällä tavalla rutiiniksi. En koe omaksi jutukseni myöskään editoimattomien videoiden tekemistä, joten nämä asiat yhdessä ensin hiivuttivat innostusta ja sitten taisin lopettaa vaivihkaa kokonaan (vaikken ole sitä missään tiedottanutkaan). Tuntui, että videoiden kuvaaminen otti enemmän kuin antoi.”

Neulepodcastin kuvaamiseen valmistautumisen ja valmiin videon julkaisun väliin mahtuu runsaasti erilaisia rutiininomaisia toimenpiteitä, joiden ajatellaan kuuluvan harrastukseen. Useat neulepodcastaajat kertoivatkin neulepodcastin vähiten motivoivaksi asiaksi siihen liittyvät oheistoimenpiteet, kuten editoinnin. Neulepodcastaaja H17 kertoo seuraavien asioiden aiheuttavan itselleen motivaatiopuutosta: ”Podcastin tekemiseen liittyvä muu toiminta kuten videoiden lataaminen YouTubeen ja muistiinpanojen tekeminen blogiin.”. Myös H11 mainitsee editoinnin hankaluuden ja H13 jaksojen tekemisen hankaluuden ja työläyden. Jos neulepodcastia on tehnyt alusta asti sisällyttäen siihen esimerkiksi täydellisen editoinnin ja tarkat muistiinpanot, saavutetusta laadusta ei välttämättä olla valmiita tinkimään. Esimerkiksi harrastukseen käytettävissä olevan ajan väheneminen voi johtaa motivaatiopuutokseen, kun jaksoja ei pystykään tekemään samalla tavalla kuin aiemmin.

Neulepodcastien tekeminen yhdistää kaksi eri harrastusta yhdeksi. Tästä syystä motivaatiopuutokset kummassa tahansa harrastukseen sisältyvässä osassa vaikuttaa suoraan kokonaisuudesta motivoitumiseen. Hyvin tärkeä osa neulepodcastien tekemistä on niissä esiteltävät neuleet, ja esimerkiksi neuleinnon väheneminen tai loppuminen kokonaan vaikuttaa luonnollisesti myös neulepodcastin tekemiseen. Neljä harrastajaa kertoikin neulepodcastien tekemiseen liittyvän motivaatiopuutoksen kumpuavan neuleinnon vähentymisestä ja sen myötä siitä, ettei esiteltävää yksinkertaisesti ole. Toisaalta kolme harrastajista totesi, etteivät heidän neuleensa ole kiinnostavia katsojien näkökulmasta, koska

ne ovat niin tavallisia. Tämä vaikuttaa suoraan videoiden tekemisen motivaatioon, kun harrastaja ei koe tarjoavansa riittävän mielenkiintoista katseltavaa.

Neulepodcasteille on muotoutunut hyvin vahva tekemisen kulttuuri, jossa neulojat neuloivat paljon ja nopeasti, jotta jaksoissa olisi aina jotain uutta esiteltävää. Neulepodcast-harrastukselle on tänä päivänä tavallista, että sen lisäksi, että harrastajan tulee neuloa paljon, sitä tulee tehdä myös monipuolisesti. Paine monipuoliseen tekemiseen tulee paitsi muilta harrastajilta, myös katsojilta: muiden neulepodcasteja katsellessa harrastaja voi kokea painetta erilaisen sisällön tekemiseen, kuin itse muutoin tekisi. Katsojat puolestaan päätyvät katsomaan itselleen mieluisimpia ja inspiroivimpia YouTube-kanavia, ja jättävät herkästi mielestään tylsimät katsomatta. Neulepodcastaajat kokivat katsojien vaatimusten olevan korkeita, ja osa heistä kertoi saaneensa asiatonta palautetta ja tulleen vertailluiksi muihin tekijöihin: ”-- kaikki katsojat eivät nähneet eroa esimerkiksi sen välillä, mitä harrastajan tai ”ammattilaisen” on järkevää panostaa videoidensa tekemiseen. Toisin sanoen vaatimukset kasvoivat liian suuriksi.”, toteaa H12. Toiseksi suurin syy motivaatiopuutokseen onkin ulkoa päin tuleva paine sen eri muodoissa.

Kolmanneksi motivaatiopuutosta aiheuttavaksi asiaksi nousi harrastuksen toteutumattomat tavoitteet. Kaikki kyselyyn vastanneet neulepodcastaajat toivoivat sosiaalista vuorovaikutusta ja yhteisöön kuulumisen tunteita harrastusta aloittaessaan. Yhtä vastaajaa lukuun ottamatta kaikki kokivat saaneensa harrastuksesta toivomiaan sosiaalisia kontakteja, jotka motivoivat heitä harrastuksessaan. Sosiaalisten kontaktien puute ja niiden vähäisyys nousivat kuitenkin esiin myös motivaatiopuutoksen aiheuttajista kysyttäessä. Harrastajat kokivat esimerkiksi kommenttien vähäisyyden tai vähäisten katselukertojen vaikuttavan harrastuksestaan motivoitumiseen. Seitsemän harrastajaa mainitsivat erilaisia kommunikaation puutteeseen liittyviä asioita, jotka aiheuttavat motivaatiopuutosta heidän tekemisessään. Neulepodcastaaja H19 kiteyttää kommentissaan hyvin sosiaaliseen näkökulmaan liittyvän motivaatiopuutoksen: ”Jos interaktiota neuleyhteisöön ei ole, eli ei kommentteja katsojilta tai kohtaamisia muiden neuojien kanssa. Kukaan ei halua loputtomiin vain huikkailla tyhjiöön, vaan jonkun täytyy myös ajoittain vastata, jotta motivaatio säilyy.”. H6 puolestaan nostaa esiin tilanteet, joissa aikaa ja vaivaa vaatinut jakso ei saavutakaan toivottuja reaktioita katsojilta: ”Osan videoista eteen olen nähnyt todella paljon vaivaa hakemalla tietoa ja kuvaamalla paljon materiaalia pitkällä aikavälillä. Kun nämä videot saavat vähemmän katseluja ja kommentteja se syö motivaatiota nähdä vaivaa ja tuottaa monipuolista sisältöä.”.

7 Johtopäätökset

Tässä tutkimuksessa selvitettiin ja esiteltiin tyypilliseen suomalaiseen neulepodcastiin ja sen tekemiseen liittyviä yksityiskohtia. Lisäksi tutkimuksessa kartoitettiin neulepodcasteja tekevien harrastajien motivaation kohteita. Kyselystä saatujen vastausten sekä omien harrastuksesta omaamieni kokemusten perusteella saatiin vastauksia neljään tutkijaa askarruttaneeseen kysymykseen niin harrastuksen yksityiskohdista, aloittamisen ja harrastamisen motivaatioista, kuin myös motivaatiopuutoksesta harrastuksessa. Neulepodcast-harrastajien kokemukset harrastukseensa liittyen paitsi tekemisen, myös motivaation osalta olivat yhteneväisiä keskenään ja tutkijan kokemusten kanssa. Lisäksi harrastukseen liittyvät motivaatiot olivat yhteneväisiä aikaisempien YouTubea ja motivaatioita koskevien tutkimusten kanssa. Tämän perusteella tutkimus vaikuttaisi saavuttaneen sellaisia tuloksia, joita voidaan pitää yleismaailmallisena kuvauksena neulepodcastien tekemisestä ja niitä harrastavien motivaatiokohteista.

Kaikki neulepodcasteja tekevät harrastajat ovat innostuneet aloittamaan oman harrastuksensa katsottuaan muiden tekemiä neulepodcasteja. Muiden harrastajien tekemien neulepodcastien katsominen on yleensä varsin tiivis osa neulepodcast-harrastusta, ja katselulla tavoitellaan usein neuleseuraa oman tekemisen ohen ja uudesta inspiroitumista. Jokaisella neulepodcastaajalla on oma julkaisuaikataulunsa, johon vaikuttavat neuletöiden eri tekoasteet, muu jaettava informaatio, esimerkiksi tuleviin tapahtumiin liittyen, sekä muun elämän asettamat rajoitteet. Tällä hetkellä tavanomaisin julkaisutahti on yksi jakso kuukaudessa, jaksen pituuden ollessa 15–45 minuuttia.

Kaikki harrastajat valmistautuvat kuvaamiseen, ja yleisimmät tavat valmistautua ovat esiteltävien tavaroiden keräileminen kuvauspaikalle ja muistiinpanojen tekeminen. Kaikenlaiset siistimis- ja siistiytymistoimenpiteet kuuluvat myös valmistautumiseen. Suurin osa neulepodcastaajista kuvaa videoita yksin kännykällään. Neulepodcastien sisältö liittyy pääasiassa neuleisiin, mutta jaksoissa käsitellään usein myös muita neulepodcastaajalle tärkeitä asioita. Jaksot omaavat usein saman kaltaisen kaavan. Harrastajien omat videot ovat saman tyyliisiä keskenään, ja eri neulepodcastit omaavat keskenään hyvin samankaltaisia ominaisuuksia paitsi rakenteessa, myös sisällöissä. Esimerkiksi jaksoissa käsiteltävät aiheet jaetaan omiin osiinsa ja videon eri osilla on sama järjestys riippumatta neulepodcastista. Lisäksi neulepodcastaajat pääosin esittelevät neuleitaan siten, että näkyvät myös itse videolla. Tämä on vlogeille tyypillinen tapa olla esillä (Frobenius 2014), ja neulepodcastit omaavatkin

runsaasti vlogimaisia yksityiskohtia. Suurin osa harrastajista editoi videoita ennen niiden lataamista YouTubeen. Editointiin sisältyy videonpätkien leikkelyä ja yhdistelyä, kuvien, musiikin, ääniefektien ja tekstien lisäämistä. Editoimalla jaksojaan neulepodcastaaja saa kaikkiin videoihinsa yhteneväisen ilmeen, joka osaltaan houkuttelee katsojia palaamaan tutun podcastaajan jaksojen pariin.

Motivaatio on moniulotteinen, yksilöä eteenpäin ajava voima, joka rakentuu yhteistyössä ympäristön kanssa. Sitä tarkastellaan usein yksilön itselleen luomien tavoitteiden ja päämäärien kautta. (Lonka 2020.) Forbes (2011) muodosti tutkimuksessaan laajan kirjallisuuskatsauksen pohjalta motivaatiomallin. Se sisältää yhdeksän muutoksen kohdetta, joihin nämä yksilön tavoitteet ja päämäärät voivat suuntautua. Neulepodcast-harrastajien motivaatiokohteita tutkiessani oli todettavissa, että heillä on useita motivaationkohteita harrastusta aloittaessaan ja sen jatkuessa. Kaikki harrastajien mainitsemat motivaation kohteet olivat sijoitettavissa motivaatiomalliin, mikä tekee neulepodcastin tekemiseen liittyvistä motivaation kohteista inhimillisiä ja yleismaailmallisia. Jokainen yhdeksästä muutoksen kohteesta oli löydettävissä, motivaation pääpainon ollessa kuitenkin selkeästi kallellaan sosiaalisen ulottuvuuden suuntaan.

Sosiaaliseen ulottuvuuteen liittyvät näkökohdat nousevat tutkimuksen tuloksissa selkeästi esille. Ne ovat yhteneväisiä esimerkiksi videopeliharrastajien YouTubessa/Twitchissä tapahtuvan suoratoiston motivaatioihin verrattuna (Young & Wiedenfeld, 2022) sekä blogien kirjoittamisen motivaatioihin verrattuna (Hsu & Lin 2008; Vilhunen, Pöllänen & Pitkäniemi 2021). Ennen harrastuksensa aloittamista neulojat toivoivat saavansa harrastuksen myötä samanhenkisiä tuttavien ja kokevansa tunnetta yhteisöön kuulumisesta. He halusivat jakaa intohimonsa muiden kanssa, ja oppia uutta. Harrastuksen aloittaminen toikin tullessaan runsaasti positiivisia ja motivoivia kokemuksia, jotka kannustivat harrastuksen jatkamiseen. Harrastajat kokivat toiveidensa täyttymistä ja samaan aikaan löysivät uusia motivaation kohteita tavoiteltavikseen. Osa harrastajista koki myös saavuttaneensa harrastuksen aikana itselleen merkityksellisiä asioita. Näistä päällimmäisenä olivat jälleen sosiaaliseen elämään liittyvät asiat, kuten ystävien saaminen ja kuulluksi tuleminen. Harrastajat kokivat myös oppineensa uusia asioita ja saaneensa itseluottamusta harrastuksensa aikana.

Neulepodcast-harrastajat ovat pääsääntöisesti erittäin motivoituneita, mutta motivaatiopuutoksilta ei tästäkään huolimatta olla vältytty. Motivaatiopuutosten taustalta voidaan havaita kolme erilaista syytä: olemassa olevat haasteet, ulkoa päin tuleva paine ja

harrastuksen toteutumattomat tavoitteet. Haasteina nähtiin yleisesti käytettävän ajan vähyys, harrastuksen muuttuminen rutiiniksi ja esimerkiksi neulomisinnon väheneminen. Ulkoa päin tuleva paine sisälsi katsojien korkean vaatimustason, asiattoman kommentoinnin ja vertailun muihin. Toteutumattomissa tavoitteissa puolestaan sosiaalinen ulottuvuus näyttäytyy isona haasteena: harrastuksen jatkaminen ei tunnu mieleiseltä, jos kommentteja ei tule tai interaktiota neuleyhteisön kanssa ei muutoin synny.

Tutkimuksella on pystytty paitsi löytämään tyypillisen neulepodcastin tekemiseen liittyviä yksityiskohtia, myös harrastajien motivoitumisen takana olevia motivaationkohteita ja -puutoksia. Tämän tutkimuksen myötä neulepodcasteja ja niihin liittyviä yksityiskohtia on mahdollista nostaa laajempaan tietoisuuteen, ja toisaalta tutkimus voi toimia väylänä uusien harrastajien tavoittamiseen. Motivaatiokohteiden osalta tutkimus on nostanut esiin niiden moninaisuudet käsityöharrastamisessa, ja toisaalta osoittanut Forbesin motivaatiomalliin yhdistettynä sen, kuinka yleismaailmallisia motivaatiokohteet oikeastaan ovatkaan.

8 Pohdinta

Tutkimukseni tavoitteena oli määritellä ja avata suomalaisten neulepodcastien tekemiseen liittyviä yksityiskohtia ja harrastajien motivaatioita harrastuksensa taustalla. Tutkimus avaa 19 harrastajan vastausten avulla tämän ennestään aika tuntemattoman harrastuksen sisältöä. Tämän lisäksi tutkimuksen avulla löytyi useita harrastajien motivaationlähteitä harrastuksen aloittamiseen ja sen jatkamiseen. Nämä motivaationlähteet sopivat hyvin Forbesin (2011) motivaatiomalliin, joka toimi niiden lajittelun apuna, suunnaten motivaatioita identiteetin, materian ja maailman sekä sosiaalisten ulottuvuuksien kokonaisuuksiksi. Näen tutkimuksen aiheen hyvin ajankohtaisena. Harrastuksen pariin löytää jatkuvasti lisää neulojia, jotka ovat innoissaan siitä, että pääsevät jakamaan omaa tekemistään muiden kanssa. Tutkimuksellani on osaltaan mahdollisuus tavoittaa sellaisia henkilöitä, joilla voisi olla mielenkiintoa tämän kaltaisen harrastuksen aloittamiseen, tai sen tutkimiseen. Lisäksi käsitöiden tekeminen on nyt suosittumpaa kuin koskaan, mikä osaltaan tekee käsitöiden tekemiseen liittyvän tutkimuksen tekemisen todella ajankohtaiseksi.

19 vastaajan joukko on mielestäni hyvä otos suomalaisista neulepodcastharrastajista. Tämä harrastajien joukko sisältää sekä harrastuksen alkuaikoina että viime vuosina mukaan harrastukseen liittyneitä neulepodcastaajia, joilla on eri tilaajamääriä omaavia YouTube-kanavia. Koska tämänhetkistä suomalaisten harrastajien määrää on vaikea arvioida, on myös vaikea sanoa, onko 19 vastaajaa paljon vai vähän tuosta joukosta. Tärkeämpää onkin se, millaisia tuloksia tutkimukseni on tuottanut. Tässä kohtaa koen, että etnografinen lähestymistapa tuottaa omalla tavallaan hedelmää: minulla on konkreettisesti tietoa harrastuksen yksityiskohdista, ja tähän tietoon olen voinut verrata kyselystä saamaani aineistoa. Vertailllessani omia kokemuksiani ja tietojani neulepodcastharrastuksesta saamiini kyselyvastauksiin, sieltä nousi esiin selkeitä yhteneväisyyksiä harrastuksen eri osa-alueilla. Neulepodcasteja katselevien ja niitä tekevien yhteisöön kuuluvilla harrastajilla on selkeästi paljon yhteistä, mikä ilmenee yhteisön jäsenten yhtenevinä kokemuksina ja ajatuksina harrastuksestaan. Motivaation osalta keskityin enemmän itse aineistoon, kuin omiin kokemuksiini motivaatiosta oman harrastukseni aikana. Aineistosta esiin nousevat ajatukset harrastuksen motivaation kohteista tuntuivat kuitenkin hyvin tutuilta, ja tunnistin niistä myös itseni.

Tutkimukseni oli alun perin tarkoitus nojata enemmän etnografiseen lähestymistapaan kuin kyselyn saamaan aineistoon. Jossain vaiheessa tutkimuksen tekemistä aloin kyseenalaistaa

tätä tapaa lähestyä aihetta, ja käännyin enemmän kyselyaineiston puoleen. Kun vertailen saamiani tuloksia omiin kokemuksiini, voin kuitenkin todeta, että varsinkin neulepodcastien tekemiseen liittyvien kysymysten osalta olisin voinut nojautua reilusti enemmän etnografian puolelle. Kirjallisuudessa ei suotta puhuta siitä, että etnografia on haastava tapa tehdä tutkimusta, eikä sitä suositella ensikertalaisille. Tutkimukseni valmistuttua ymmärrän tätä väitettä paremmin, ja toisaalta ymmärrän myös etnografista tutkimusta hieman paremmin. Sen tekeminen vaatii selkeästi rohkeutta laittaa itsensä ja kokemuksensa täysin likoon, mikä ei ole helppoa näin aloittelevana tutkijana.

Tutkimusaineistoa käsitellessäni tulin pohtineeksi määrittelemieni kysymysten sopivuutta tutkimukseen. Muodostamani kysymykset olivat motivaation osalta hyvin saman tyyppisiä, tuoden paljon samankaltaisuutta vastauksiin. Toisaalta samaa asiaa useaan kertaan eri tavoin kysyttäessä, vastauksista löytyi myös joka kysymyksen osalta jotain uutta. Koen, että mikäli minulla ei olisi itselläni harrastustaustaa neulepodcastien parissa, kysymykset olisivat voineet olla todella erilaiset. Tällä kertaa oma taustani teki kysymyksistä enemmän sen kaltaisia, että niillä on mahdollista kaivautua juuri niihin asioihin, joita toivoin löytäväni tämän tutkimuksen myötä. Webropol oli kyselyn tekemisen pohjana erinomainen, antaen monipuoliset mahdollisuudet erilaisten kysymysten tekemiseen ja aineiston käsittelemiseen.

Tämä tutkimus on toistettavissa kyselyn osalta samoilla tai eri kysymyksillä niin, että tulokset ovat hyvin samankaltaisia keskenään. Tutkimusta toistettaessa vastaajat voivat olla samoja tai eri harrastajia riippuen siitä, kenet kysely saavuttaa. Tämän tutkimuksen kyselyyn vastanneet ovat anonyymejä, joten juuri samalla otannalla tutkimusta ei kuitenkaan voi toistaa.

Etnografisen lähestymistavan osalta tutkimuksen ei pitäisi olla toistettavissa sen ainutkertaisuuden vuoksi. Suhtaudun tämän tutkimusaiheen osalta ajatukseen varauksella. Väitän, että kenellä tahansa neulepodcast-harrastajalla on samat pohjatiedot harrastuksesta kuin minulla. Tällaisen henkilön on mahdollista tehdä hyvin samantyyppinen tutkimus niin halutessaan, ja saada tutkimuksestaan samanlaisia vastauksia kuin minä tässä tutkimuksessa sain.

Tämä tutkimus on vain raapaissut neulepodcasteihin, ja etenkin motivaatioon liittyvien aiheiden pintaa. Molemmissa aiheissa on runsaasti yksityiskohtia, joita voisi tutkia tarkemmin, keskittyen pienempiin osasiin harrastusta. Lisäksi tutkimusta voisi laajentaa koskemaan myös neulepodcastien katsojia. Katsojanäkökulmaa voisi lähteä kartoittamaan esimerkiksi tutkimalla, millainen on mielenkiintoinen neulepodcast: millaisia asioita siinä on

sisällöllisesti, laadullisesti ja ominaisuuksien puolesta. Kuinka nämä asiat vertautuvat nykyisiin neulepodcasteihin, ja olisiko niistä hyötyä genren muotoutumiselle? Seuraajien vaikutusta neulepodcasteihin voisi tutkia, esimerkiksi aktiivisten ja passiivisten seuraajien vaikutuksia vertaillen. Tässä tutkimuksessa todettiin sosiaalisen ulottuvuuden olevan yksi harrastuksen tärkeimmistä asioista. Miten paljon esimerkiksi seuraajien ja kommenttien määrä tai muu статистиikan seuraaminen motivoi harrastajaa?

Neulepodcastien tekijät vaikuttavat olevan todella tarkkoja yksityiskohdista, ja olisi mielenkiintoista tutkia esimerkiksi erilaisia luonteenpiirteitä omaavien henkilöiden esiintyvyyttä harrastuksessa ja sitä, kuinka kyseiset luonteenpiirteet vaikuttavat harrastamiseen. Kuinka vaikkapa vaativuus näkyy neulepodcast-harrastuksessa, entä tuottavatko tietynlaiset luonteenpiirteet stressiä harrastamiseen enemmän? Miksi neulepodcastaajat kokevat, että harrastukseen täytyy sisältyä tiettyjä juttuja, vaikka ne selkeästi aiheuttavat osittain motivaatiopuutosta? Olisiko mahdollista tehdä neulepodcastia, joka olisi aina motivoivaa, ja mitä tällainen harrastaminen vaatisi?

Kuten edellisestä voi päätellä, neulepodcast-harrastuksen tutkiminen voi hyvinkin olla vasta alussa. Harrastukseen voi löytää niin monia tulokulmia kuin on tutkijoitakin.

Neulepodcasteihin uppoamatta voisi suorittaa myös mielipidetutkimuksen siitä, mikä neulepodcast-harrastuksen nimitys olisi suomalaisen suuhun ja ajatusmaailmaan sopivin.

Tätä tutkimusta tehdessä Discord-keskustelualustan Neuloosi-kanavalla nousi jälleen keskustelunaiheeksi neulepodcastien tavallista tallaajaa hämäävä nimitys. Podcastit mielletään edelleen usein äänitallenteiksi, mikä aiheuttaa välillä keskustelua varsinkin katsojien puolelta. Tämän kaltaiset asiat muovaavat neulepodcast-yhteisöä ja harrastusta itseään, mahdollistaen aiheen tutkimisen jatkuvasti uusilta näkökannoilta.

Lähteet

- Balakrishnan, J. & Griffiths, M. 2017. Social media addiction: What is the role of content in YouTube? *Journal of Behavioral Addictions* 6 (3), 364–377.
<https://doi.org/10.1556/2006.6.2017.058>
- Bell, R. 2006. Knitting podcasts. The online audio knitting revolution. *Knitty Magazine*.
<https://knitty.com/ISSUEsummer06/FEATpodcasts.html>. (Luettu 22.8.2022.)
- Chiang, H.-S., Hsiao, K.-L. 2015. YouTube stickiness: the needs, personal and environmental perspective. *Internet Research* 25 (1), 85–106. <https://doi.org/10.1108/IntR-11-2013-0236>
- Eronen, R. 2018. Podcast. Kielikello, Kielenhuollon tiedotuslehti. Kysyttyä 3/2018.
<https://www.kielikello.fi/-/podcast>. (Luettu 19.3.2022.)
- Eronen, R. 2013. Aikamme sanoja. Tunnistatko seuraavat uudet ilmaiset? Kielikello, Kielenhuollon tiedotuslehti. *Kielivoimistelua* 4/2014. <https://www.kielikello.fi/-/aikamme-sanoja>. (Luettu 23.8.2022.)
- Eskola, J. & Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Vastapaino, Tampere.
- Ferchaud, A., Grzeslo, J., Orme, S., LaGroue, J. 2018. Parasocial attributes and YouTube personalities: Exploring content trends across the most subscribed YouTube channels. *Computers in Human Behavior* 80 (3), 88–96.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.10.041>
- Forbes, D., 2011. Toward a unified model of human motivation. *Review of General Psychology* 15 (2), 85–98. <https://doi.org/10.1037/a0023483>
- Frobenius, M. 2014. Audience design in monologues: How vloggers involve their viewers. *Journal of Pragmatics* 72 (13), 59–72. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2014.02.008>
- Gajjala, R. 2015. When your seams get undone, do you learn to sew or to kill monsters? *The Communication Review* 18 (1), 23–36.
<https://doi.org/10.1080/10714421.2015.996411>
- Gregg, P. 2021. Social responses to and motivation involving knitting vlog viewing. *Convergence* 27 (2), 508–523. <https://doi.org/10.1177/1354856520960287>
- Grönfors, M. 2011. Laadullisen tutkimuksen kenttätömenetelmät. Vilkkä H. (toim.) Hämeenlinna: Sofia-Sosiologia-Filosofiapu Vilkkä.
http://vilkka.fi/books/Laadullisen_tutkimuksen.pdf

- Hine, C. 2011. Virtual ethnography: Modes, varietes, affordances. Teoksessa Fielding, N., Raymond, M. & Blank, G. (toim.), *The SAGE Handbook of Online Research Methods*, 257–270. <https://doi.org/10.4135/9780857020055>
- Honkasalo, V. 2018. Etnografinen ote. Teoksessa Kiilakoski, T. & Honkatukia, P. (toim.) *Miten tutkia nuoria ja nuorisotyötä*. Tampere: Vastapaino, 183–195.
- Hsu, C.-L., Lin, J. C.-C. 2008. Acceptance of blog usage: The roles of technology acceptance, social influence and knowledge sharing motivation. *Information & Management* 45 (1), 65–74. <https://doi.org/10.1016/j.im.2007.11.001>
- Lonka, K. 2020. *Oivaltava oppiminen*. Helsinki: Otava.
- Mayne, A. 2016. Feeling lonely, feeling connected: Amateur knit and crochet makers online. *Craft Research* 7 (1), 11–29. https://doi.org/10.1386/crre.7.1.11_1
- Orton-Johnson, K. 2014. Knit, purl and upload: new technologies, digital mediations and the experience of leisure. *Leisure Studies* 33 (3), 305–321. <http://dx.doi.org/10.1080/02614367.2012.723730>
- Rosner, K. & Ryokai, K. 2009. Reflections on craft: probing the creative process of everyday knitters. *Association for Computing Machinery (C&C '09)*. New York. 195–204. <https://doi.org/10.1145/1640233.1640264>
- Salo, U.-M. 2007. Etnografinen kirjoittaminen. Teoksessa S. Lappalainen, P. Hynninen, T. Kankkunen, E. Lahelma, T. Tolonen (toim.). *Etnografia metodologiana. Lähtökohtana koulutuksen tutkimus*, 227–246.
- Sanastokeskus. 2010a. Blogi. TEPA-termipankki. Sosiaalisen median sanasto. <https://termipankki.fi/tepa/fi/haku/blogi>. (Luettu 12.3.2023.)
- Sanastokeskus. 2010b. Podcast-sisältö. TEPA-termipankki. Sosiaalisen median sanasto. <https://termipankki.fi/tepa/fi/haku/podcast-sis%C3%A4lt%C3%B6>. (Luettu 13.8.2022.)
- Thomson, M. 2006. Human brands: investigating antecedents to consumers' strong attachment to celebrities. *Journal of Marketing* 70 (3), 104–119. <https://doi.org/10.1509/jmkg.70.3.104>
- Tolonen, T. & Palmu, T. 2007. Etnografia, haastattelu ja (valta)positiot. Teoksessa S. Lappalainen, P. Hynninen, T. Kankkunen, E. Lahelma, T. Tolonen (toim.). *Etnografia metodologiana. Lähtökohtana koulutuksen tutkimus*, 89–112. Tampere: Vastapaino.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2018. *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi (Uudistettu laitos)*. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

- Vilhunen, K. 2018. Neuleblogi osana käsitöitä. Neulebloggaajien kokemuksia blogin ja käsitöiden yhdistämisestä. Väitöskirja. Itä-Suomen Yliopisto.
<https://erepo.uef.fi/handle/123456789/20170>
- Vilhunen, K., Pöllänen, S. & Pitkäniemi, H. 2021. Reasons for knitting blogging and its importance for crafting. *Techné Series* 28 (3), 48–62.
<https://erepo.uef.fi/handle/123456789/25871>
- Yang, C., Hsu, Y.-C., Tan, S. 2010. Predicting the determinants of users' intentions for using YouTube to share video: Moderating gender effects. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking* 13 (2), 141–152. <http://doi.org/10.1089/cyber.2009.0105>
- Young, A. & Wiedenfeld, G. 2022. A motivation analysis of video game microstreamers: “Finding my people and myself” on YouTube and Twitch. *Journal of Broadcasting & Electronic Media* 66 (2), 381–399. <https://doi.org/10.1080/08838151.2022.2086549>

Liitteet

Liite 1. Tietosuojailmoitus

Ylätunnisteen teksti: Turun yliopisto. University of Turku. Tietosuojailmoitus. EU:n yleinen tietosuoja-asetus, artikkelat 13 ja 14.

1. Rekisterin nimi: Yhteisöllisyyttä ja neulomisen iloa – etnografinen katsaus neulepodcasteihin ja niiden tekijöiden motivaation kohteisiin

2. Rekisterinpitäjä: Henna Lapinlampi / hklapi@utu.fi / 0451263863

3. Vastuuhenkilön yhteystiedot: ks. sama kuin yllä

4. Tietosuojavastaavan yhteystiedot: ks. sama kuin yllä

5. Henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja käsittelyn oikeusperiaatteet:

Tutkimuksessa kerätään aineistoa, jossa kysytään neulepodcast-harrastukseen liittyviä perustietoja sekä tietoja harrastajien motivaatioista harrastamiseen.

Tutkittavien henkilötiedoista ei muodostu sähköistä henkilötietorekisteriä.

Kyselyssä pyydettyä YouTube-kanavan tilaajamäärää hyödynnetään aineiston vertailussa, eikä sitä julkaista sellaisenaan missään vaiheessa tutkimusta.

Henkilötietojen EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan mukaisena käsittelyperusteena on

☒ käsittely on tarpeen tieteellistä tutkimusta varten (yleinen etu 6 art. 1 a-kohta)

☐ rekisteröity on antanut suostumuksensa henkilötietojen käsittelyyn (suostumus 6 art. 1 e-kohta)

☐ muu mikä _____

6. Käsiteltävät henkilötietoryhmät:

Rekisteriin tallennetaan rekisteröidystä seuraavia tietoja

kokemuksia harrastuksesta

YouTube-kanava tilaajamäärä

On mahdollista, että tietojen antaja on tunnistettavissa rekisteristä YouTub -kanavan tilaajamäärän avulla.

7. Henkilötietojen vastaanottajat ja vastaanottajaryhmät

Tietoja ei luovuteta millekään ulkopuoliselle taholle.

Tietoja pääsee näkemään vain tutkimuksen tekijä.

8. Tiedot tietojen siirrosta kolmansiin maihin

Henkilötietoja ei luovuteta EU:n tai Euroopan talousalueen ulkopuolelle.

9. Henkilötietojen säilyttämisaika tai sen määrittämisen kriteerit:

Kyselyvastaukset säilytetään Webropol-palvelimella niiden jättämisestä tutkimuksen valmistumiseen saakka. Tietoja siirretään kysymys kerrallaan käsiteltäväksi tekstinkäsittelyohjelmaan. YouTube-kanavan tilaajamäärää käytetään yleistiedon tuottamiseen harrastuksesta sekä mahdollisesti vertailtaessa eri tilaajamääriä omaavien neulepodcast-harrastajien vastauksia toisiinsa. Kanavan tilaajamäärä ei tule tutkimuksessa missään kohtaa sellaisenaan esille eikä tutkittava ole tunnistettavissa valmiista tutkimuksesta. Tietoja säilytetään enintään 20.12.2023 asti, jonka jälkeen aineisto hävitetään tietoturvallisesti.

10. Rekisteröidyn oikeudet

Rekisteröidyllä on oikeus pyytää pääsy häntä itseään koskeviin henkilötietoihin sekä oikeus pyytää tietojensa oikaisemista tai poistamista taikka käsittelyn rajoittamista tai vastustaa niiden käsittelyä. Oikeutta henkilötietojen poistamiseen ei sovelleta tieteellisessä tai historiallisessa tutkimustarkoituksessa silloin, kun poisto-oikeus todennäköisesti estää tai vaikeuttaa käsittelyä.

Rekisteröidyllä on oikeus tehdä valitus valvontaviranomaiselle.

Yhteyshenkilö rekisteröidyn oikeuksiin ja velvollisuuksiin liittyvissä asioissa on Turun yliopiston tietosuojavastaava, yhteystiedot ilmoituksen alussa.

11. Tiedot siitä, mistä henkilötiedot on saatu:

Tutkittava antaa itse tutkimuksessa tarvittavat tiedot.

12. Tiedot automaattisen päätöksenteon ml. profiloinnin olemassaolosta.

Tietoja ei käytetä automaattiseen päätöksentekoon tai profiloinnin tekemiseen.

Alatunnisteen teksti: Turun Yliopisto. University of Turku. FI-20014 Turun Yliopisto, Finland. www.utu.fi. Puhelin/Telephone +358 29 450 5000. Faksi/Fax +358 29 450 5040

Liite 2. Kysely

Pro gradu -tutkimus: Neulepodcastien perusteet & niiden tekijöiden motivaatiolähteet

Pakolliset kysymykset merkitty tähdellä (*)

Hei, sinä omaa neulepodcastia tekevä harrastaja tai harrastuksesi jo lopettanut!

Tämä käsityökasvatuksen pro gradu -tutkielmaan liittyvä kysely kerää tietoja suomalaisista neulepodcasteista kahdesta eri näkökulmasta.

Ensimmäinen näkökulma käsittelee suomalaisten neulepodcastien perusteita. Tietojen avulla määrittelen tutkimuksessani, millaisia neulepodcasteja suomalaiset harrastajat tekevät, ja millaisia yhtäläisyyksiä ja eroja niillä on. Toinen näkökulma on hieman henkilökohtaisempi, ja siinä syvennyttään harrastajan motivaatiolähteisiin. Kysymyksien avulla selvitän neulepodcast-harrastajien motivaatioita harrastuksessaan ja sitä, millainen merkitys motivaatiolla on neulepodcast-harrastuksessa.

Kyselyyn voivat vastata kaikki neulepodcastaajat: olit sitten juuri aloittanut, vanha konkari, tai jopa harrastuksesi jo lopettanut. Jokainen vastaus mahdollistaa monipuolisemman näkökulman esille tuomisen tutkimuksessani, ja olen jokaisesta vastauksesta äärimmäisen kiitollinen! Sähköiseen kyselylomakkeeseen vastaaminen vie aikaasi 10–20 minuuttia. Varaa vastaamiseen aikaa niin, että voit lukea kysymykset rauhassa ja vastata niihin huolellisesti. Pakolliset kysymykset on merkitty tähdellä, ja suurin osa kysymyksistä on tällaisia kysymyksiä. Tämä mahdollistaa mahdollisimman monipuolisen aineiston, josta minun on helppo tehdä yhteenvetoja tutkimuksessani. Vastaathan kyselyyn viimeistään 19.12.2022.

Osallistuminen on täysin vapaaehtoista. Tutkimuksesta saa kieltäytyä ja sen voi lopettaa missä vaiheessa tahansa. Keskeyttämisestä ei ilmene minkäänlaisia seurauksia sinulle. Vastaukset käsitellään ehdottoman luottamuksellisesti ja anonymisti siten, ettei yksittäisiä vastaajia voida tunnistaa. Kyselyllä kerätty aineisto tulee ainoastaan tutkimuskäyttöön.

Oathan yhteyttä, jos jokin asia jää epäselväksi tai haluat lisää tietoa.

Tietosuojailmoitukseen voit tutustua tästä: <https://seafile.utu.fi/f/b64367d9805b40549369/> ja yhteystietoni löydät alta. Kiitos osallistumisestasi jo etukäteen!

Henna Lapinlampi, hklapi@utu.fi

Turun yliopisto, Opettajankoulutuslaitos, Rauman kampus

1. Milloin olet aloittanut neulepodcastisi? * vuosiluku

2. Kuinka aktiivisesti tuotat sisältöä kanavallesi? *

kerran viikossa

joka toinen viikko

kerran kuussa

silloin kun huvittaa

muu, mikä

olen lopettanut

Voit jatkaa kyselyn täyttämistä, vaikka olisitkin lopettanut! Vastaa tällöin sen mukaan, kuinka asia oli, kun vielä teit omia videoita.

3. Millä kielellä teet videoita? *

suomeksi

englanniksi

ruotsiksi

muu, mikä

4. Teetkö videoita yksin vai yhdessä jonkun kanssa? *

yksin

yhdessä

teen sekä yksin että yhdessä jonkun kanssa

5. Paljonko YouTube-kanavallasi on tällä hetkellä tilaajia? *

6. Minkä mittaisia videoita teet? Onko sinulla jokin tavoitepituus, johon videon tekemisessä tähtäät? *

7. Missä pääasiallisesti kuvaat videoita? Voit valita useamman paikan. *

kotona

luonnossa

harrastus- tai työtiloissa

muu, mikä

8. Millä laitteella kuvaat videoita? Voit valita useamman. *

puhelimella

web-kameralla (kannettava/tietokone)

tabletilla tai padilla

järjestelmäkameralla

videokameralla

muu, mikä

9. Millä tavalla valmistaudut neulepodcastisi kuvaamiseen? *

10. Noudatatko jotain tiettyä kaavaa jaksoja tehdessäsi? Millaisia osioita videosi yleensä sisältävät (esimerkiksi ”valmiit työt”)? *

11. Teetkö teemajaksoja, esimerkiksi eri neuletekniikoihin liittyen? * kyllä / en

12. Vaikuttaako jokin näistä asioista siihen, kuinka usein kuvaat? Voit valita niin monta kuin haluat. *

valmistuneet työt tai niiden puute

keskeneräisten töiden edistyminen tai edistymättömyys

uusien töiden aloittaminen

vanhojen töiden purkaminen

ostokset ja niiden esittely

neuletapaamiset tai -tapahtumat

jokin muu, mikä

13. Millä tavalla yllä valitsemasi asiat vaikuttavat kuvausaikeitausihiisi? *
14. Editoitko videoitasi? * kyllä / ei
15. Millaisia asioita teet editoidessasi? *
16. Miten päädyit neulepodcastien maailmaan? *
17. Katsotko muiden neulepodcasteja? * usein / joskus / en katso
18. Miten kauan seurasit muiden podcasteja ennen kuin aloitit omasi? *
19. Mikä innosti sinua aloittamaan oman neulepodcastin? *
20. Millä tavalla muiden neulepodcastit motivoivat sinua neule- ja/tai podcastharrastuksessasi? *
21. Jos olet lopettanut oman neulepodcastisi tekemisen, kuinka motivaatio tai sen puute liittyi lopettamispäätökseesi? *
22. Millaiset asiat motivoivat sinua neulepodcastin tekemisessä? *
23. Millaiset asiat aiheuttavat motivaatiopuutosta neulepodcastin tekemisen suhteen? *
24. Laita seuraavat väittämät järjestykseen sen perusteella, miten koet niiden motivoivan sinua harrastuksessasi. 1 = motivoi eniten jne. *

ideoiden jakaminen

oman työn edistymisen esitleminen

kommenttien ja muun palautteen saaminen

yhteisöllisyyden tunne ja sosiaaliset kontaktit muihin neulojiin

uuden oppiminen

itseilmaisu

julkisuus ja maine

neuleprojektien saaminen ”muistiin”

muiden auttaminen ja avun saaminen

yhdessä tekeminen ja osallistuminen

25. Millaiset asiat tekevät neulepodcast-harrastuksesta sinulle tärkeän? *

26. Hyväksyn, että vastauksiani käytetään osana käsityökasvatuksen pro gradu -tutkielmaa. *
kyllä

27. Vapaa sana: terveisiä tutkijalle tai ajatuksia aiheeseen liittyen.